

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 21. března 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Mgr. Kateřiny Voráčové a Evy Drncové,

takto:

Obžalovaný

██████████

nar. ████████ v ████████, bytem ████████, ████████, doručovací adresa ████████
██████, t.č. ve vazbě ve Věznici ██████,

je vinen

že

1. v ████████, ul. ████████, okr. ████████, v době od konce měsíce ledna roku 2018 do 9. 1. 2019 opakovaně nadával své družce, poškozené ████████, nar. ████████, která s ním žila ve společné domácnosti, do mrdek, šlapek a dalších nadávek, dále jí vyhrožoval, že jí zbije, zabije či jinak ublíží, opakovaně ji bil do různých částí těla včetně obličeje, přičemž konkrétně dne 8. 1. 2019 v době kolem 14:00 hodin, v době, kdy spal po noční směně a vzbudila ho svým pláčem dcera ████████, začal v pokoji na poškozenou ████████ křičet, ať jí utiší, jinak dceru vyhodí z okna, následně šel spát, a když v době kolem 16:00 hodin ho vzbudilo to, že poškozená křičela na syna ████████, vstal z postele, začal poškozené ████████ sprostě nadávat a poté vzal do ruky kovovou trubku z vysavače a touto ji

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

uhodil jednou ranou přes záda do levé části zad, čímž jí způsobil na zádech poranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, pohmoždění zad ve výši dolní hrudní páteře o délce 16 cm,

2. v době od 11. února 2020 do 11. května 2020 na různých místech [REDAKCE], konkrétně na adrese [REDAKCE], v pronajatém bytě na adrese [REDAKCE] a v pronajatém bytě č. 3 na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], kde postupně přebýval ve společné domácnosti se svou tehdejší družkou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], opakovaně jednal tak, že poškozenou [REDAKCE] bezdůvodně slovně i fyzicky napadal tím, že jí hrubě nadával hanlivými výrazy, opakovaně ji vyhrožoval, že ji zabije, opakovaně ji fyzicky napadal, přičemž konkrétně dne 11. února 2020 v bytě na adrese [REDAKCE], kam byla [REDAKCE] společně s nezletilými dětmi odvezena pracovníci společnosti [REDAKCE] e. v. z utajeného azylového domu ve Spolkové republice Německo, aby zde mohla s obžalovaným dočasně přebývat, nejprve [REDAKCE] vyhrožoval, že ji zabije, jestli mu ještě jednou vezme děti nebo uteče, po jejím sdělení, že si najde nějaký azylový dům, k ní přistoupil, oběma rukama ji chytil kolem ramen, povalil ji na záda na postel a pak ji udeřil třemi údery rukou sevřenou v pěst do obličejové části hlavy, když v dalším útoku mu bylo zabráněno [REDAKCE], který ho od ní odtrhl, čímž poškozené způsobil modřiny v obličejí,

tedy

pod bodem 1. týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

pod bodem 2. - týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

- jiného násilím nutil, aby něco strpěl,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle 199 odst. 1, odst. 2, písmeno d) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle 199 odst. 1, odst. 2, písmeno d) trestního zákoníku,

- zločin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **čtyř (4) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

Odůvodnění

1. Úvodem je třeba uvést, že Krajský soud v Plzni v této věci již jednou meritorně rozhodl, a to rozsudkem ze dne 18. 12. 2020, č.j. 5 T 12/2019-473, kterým byl obžalovaný uznán vinným skutky, uvedenými v obžalobě Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE], sp.zn. [REDAKCE] (s výjimkou bodu 3 této obžaloby) a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let.
2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání jak obžalovaný, tak státní zástupkyně. Podala jej ale i poškozená [REDAKCE], a to ve prospěch obžalovaného. V něm uvedla, že její výpověď nebyla zcela pravdivá a žádá, aby byl obžalovaný zproštěn obžaloby.
3. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 30. 3. 2021, sp.zn. 10 To 18/2021 rozsudek zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Hlavním důvodem takového postupu byla právě skutečnost, že poškozená dala najevo, že její výpověď nebyla zcela pravdivá. Přitom se jedná o zásadní a v některých skutečích jediný důkaz. Vrchní soud dospěl k závěru, že je nutný nový výslech poškozené, což je ovšem doménou soudu prvního stupně. Vrchní soud dále uvedl, že zdejší soud nesprávně rozhodl o neprokázaném skutku zprošťujícím výrokem, neboť trestný čin týrání osoby ve společné domácnosti je činem trvajícím, takže dílčí jednání obžalovaného nemají povahu samostatného skutku a není možné o něm rozhodovat samostatně.
4. Dne 11. 5. 2021 pak napadal ke krajskému soudu v Plzni další obžaloba na obžalovaného [REDAKCE], kterou podalo Krajské státní zastupitelství v Plzni pod sp.zn. [REDAKCE]. Trestné činnosti tam uvedené se měl obžalovaný dopustit opět vůči poškozené [REDAKCE].
5. Soud tedy obě věci spojil podle § 23 odst. 3 trestního řádu ke společnému projednání.
6. Na tomto místě je třeba, aby se soud vyrovnal s procesními námitkami obhajoby, které zazněly v závěrečné řeči. Konkrétně se jednalo o namítané „nezákonné“ spojení věcí ke společnému projednání a s tím souvisejícím postupem soudu ve vztahu k ustanoveným obhájčím.
7. Podmínky společného řízení upravuje § 20 trestního řádu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení proti všem obviněným, jejichž trestné činy spolu souvisí, o všech útocích pokračujícího nebo hromadného trestného činu a o všech částech trvajících trestného činu se koná společné řízení, pokud tomu nebrání důležité důvody. O jiných trestných činech se koná společné řízení tehdy, je-li takový postup vhodný z hlediska rychlosti a hospodárnosti řízení. V daném případě soud dospěl k závěru, že jsou dány podmínky věty druhé tohoto ustanovení. Soud měl projednat dvě obžaloby proti témuž obžalovanému. Navíc v obou trestních věcech byla poškozená stejná osoba. V obou případech byla obžalován pouze obžalovaný [REDAKCE] a i poškozená je pouze jedna. Podstatné také je, že obě obžaloby se týkají v podstatě stejné trestné činnosti obžalovaného. Jsou tedy jasně dány podmínky pro společné řízení z hlediska rychlosti a hospodárnosti a soud postupoval v souladu se zákonem.
8. S tím samozřejmě úzce souvisí i otázka obhajoby obžalovaného. Podle § 39 odst. 4 trestního řádu Dojde-li ke spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí a obviněnému byl v každé z těchto věcí ustanoven obhájce, předseda senátu a v přípravném řízení soudce zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni později. Došlo-li k ustanovení obhájců současně, zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni v řízení o méně závažném trestném činu. V daném případě byla později ustanovena Mgr. Bc. Březinová (13. 5. 2020). Proto bylo její ustanovení zrušeno a obhájkyň obžalovaného nadále zůstala Mgr. Severová. Námitka této

obhájkyňe, že nebyla dostatečně seznámena se spisovým materiálem ve věci 5 T 6/2021 (spojená věc) a nemohla tak vést plnohodnotnou obhajobu jako Mgr. Březinová, není namístě. Jak už bylo konstatováno, postup soudu v případě spojení věcí upravuje trestní řád a soud si nemůže obhájce svévolně vybírat. Za situace, kdy měl obžalovaný řádně ustanovenou obhájkyňi, nepřicházela v úvahu jiná varianta. Koneckonců, v takové procesní situaci je vždy obhájce, který nadále pokračuje v obhajobě, v pozici, kdy se musí seznámit s další spojenou věcí. Obžalovaný si samozřejmě mohl zvolit jakéhokoli obhájce udělením plné moci. O tom byl i během řízení před soudem poučen, nicméně tohoto práva nevyužil. Nemůže se ale pak domáhat postupu soudu, který by nebyl v souladu s trestním řádem.

9. Nyní již k samotnému hodnocení důkazů.
10. Z důkazů, provedených v hlavním líčení byl zjištěn shora uvedený skutkový stav. Ten se podstatně liší od původního rozsudku Krajského soudu v Plzni
11. Obžalovaný na svou obhajobu ve věci 5 T 12/2019 v přípravném řízení jen velmi stručně uvedl, že důvodem trestního oznámení na něj ze strany poškozené je skutečnost, že jí řekl, že má jinou ženu.
12. Naopak v hlavním líčení pak přednesl obsáhlou obhajobu, přičemž některé argumenty se v jeho výpovědi mnohokrát opakují. Obecně lze konstatovat, že obžalovaný trestnou činnost tak, jak je popsána v obžalobě, popřel. Poškozenou fyzicky nikdy nenapadl, nikdy jí neudeřil. Trestní oznámení považuje za mstu, neboť poškozenou opakovaně vyhazoval z bytu, nechtěl s ní žít, měl jinou ženu. V předmětnou dobu žili ve společné domácnosti ještě s otcem obžalovaného a jeho dvěma bratry. Obžalovaný obsáhle vyličil soužití s poškozenou, když uvedl, že se s ní seznámil v době, kdy brala drogy a přišla o děti, jemu jí bylo líto. Později spolu začali žít. Od počátku soužití ho poškozená hlídala, žárlila na něj. Na druhé straně se nestarala o domácnost, nevařila, nestarala se o syna, naopak na něj byla zlá a bila ho. Obžalovaný jí říkal, že si nepřeje, aby ho bila. V dubnu 2018 byla znovu těhotná. Měla rizikové těhotenství, měla chodit k doktorce, ale nechodila tam. V té době také doma našel sáček s bílou sypkou látkou a poškozená se mu přiznala, že si tuto látku vzala, neboť byla nervózní. On chtěl, aby odešla, ale ona neměla kam jít a slíbila, že už to neudělá. Když na něj podala trestní oznámení, chtěla jej později vzít zpět. Dokonce kvůli tomu byla za advokátkou obžalovaného. On v této době byl vykázán ze společné domácnosti, ale dále se stýkali, nosil jí jídlo. Někdy v březnu jí koupil prstýnek a ona si myslela, že jí žádá o ruku. To ale on udělat nechtěl a řekl jí, že si jí nevezme. Je ale pravda, že měli zamluvený termín svatby. V létě odjeli na dovolenou, byli týden v kempu. S poškozenou zůstal kvůli dětem. Také jí nechtěl nechat na ulici, když byla těhotná. Když se narodila dcera a vrátili se z porodnice, musel jí obžalovaný všechno učit, neuměla vůbec nic.
13. Obžalovaný se pak dále vyjádřil ke konkrétním skutkům, uvedeným v obžalobě 5 T 12/2019. K bodu 7. obžaloby uvedl, že trubkou od vysavače jí neuhodil on, ale syn [REDAKCE]. K bodu 4. vypověděl, že kdyby jí takto intenzivně fackoval, musela by skončit v nemocnici. K bodu 3. uvedl, že se poškozená nemohla uhodit hlavou o zeď, neboť mají všechny zdi zcela obložené nábytkem. K bodu 6. uvedl, že si nedovede představit, že by držel v náručí novorozence a ještě nůž.
14. Dále obžalovaný uvedl, že poškozená věděla o jeho předchozím odsouzení na Slovensku (pozn. jednalo se v podstatě o totožnou trestnou činnost, pro kterou je nyní stíhán, viz níže) a mohla se tímto rozsudkem inspirovat a chtít se ho trestním oznámením zbavit. Tím mu i opakovaně vyhrožovala.
15. Není pravdou, že by jí zakazoval vycházet ven. Měl o ni jenom strach, když chodila sama.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

Poškozená se také stýkala s kamarádkami, sousedy. Opakovaně se i v letech 2018 a 2019 účastnila rodinných oslav společně s obžalovaným. Po celou dobu spolu měli pohlavní styk.

16. Také jednání, které mu je kladeno za vinu obžalobou ve věci 5 T 6/2021, popřel. V přípravném řízení vypověděl, že s družkou [REDAKCE] a jejich dětmi v období od února 2020 do března 2020 na adrese [REDAKCE] nebydlel. V té době bydlel u strýce [REDAKCE] v ulici [REDAKCE]. Ví, že jeho družka [REDAKCE] bydlela na adrese [REDAKCE], bydlela tam s jeho otcem a bratrem, on tam občas přinesl jídlo, peníze pro děti, také na nájem. Nebo si přišel pro syna. K tomu předávání dětí a peněz docházelo většinou venku před barákem. To je vše, z toho tedy vyplývá, že v bytě [REDAKCE] nebydlel, nespál a tedy ani nikdy družce nevyhrožoval. Její mobilní telefon nikdy nemonitoroval, naopak ona monitorovala jeho telefon, ona sledovala jeho messenger, důkazem toho je to, že ho podezřívala z nevěry s paní [REDAKCE], jejíž příjmení uvádět nechce, s věcí nemá nic společného. Co se týká nějakých nadávek, tak si nevzpomíná, že by poškozené nějak nadával. K tomu chce jen doplnit, že měl přístup pouze na messenger paní [REDAKCE], ona měla přístup na jeho, tedy od paní [REDAKCE] znal heslo přístupu na její messenger, ona znala jeho heslo. Do telefonu přístup neměl.
17. V další výpovědi nejprve popsal soužití s poškozenou od jejich seznámení. K samotné obžalobě pak vypověděl, že toho 10. 02. 2020 přivezla paní [REDAKCE] k jeho tetě, on tam nebyl. Byl tam jeho otec, teta, strejda a jejich syn. On pak volal otci, jestli jsou děti v pořádku, otec mu řekl, že ano, akorát že malý je strašně hubený. On byl po celou dobu v [REDAKCE], asi po hodině šel k tetě, kde chtěl vidět svoje děti. Když přišel k tetě, [REDAKCE] byl naproti dveřím, když ho viděl, tak hned utíkal k němu, on ho obejmul, poté šel pozdravit svou dceru, políbil ji a [REDAKCE] mu ukazoval autíčka a hračky. Když viděl Samíka, tak mu to přišlo strašně líto. [REDAKCE] byl hubený, to samé [REDAKCE]. Měl na [REDAKCE] opravdu vztek, co s těmi dětmi dokáže udělat. [REDAKCE] tam na něj začala ječet „já už mám jinýho, já už mám jinýho“. On na ni taky křičel, ať jde třeba do „prdele“, ale děti už zůstanou u něj. [REDAKCE] celkově ohrozila děti tak, že je chtěli umístit do ústavu. To dělala skoro pořád, když s nimi byla sama. [REDAKCE] nejen že kluka mlátila, ale celkově je ohrožovala. On to tak bral a bere to tak dodnes. [REDAKCE] na něj křičela, že mu děti nedá, prostě se pohádali a on jí tam vrazil facku. Pak ji chytil za svetr a lomcoval tam s ní na posteli. Pak ho od ní odtáhl [REDAKCE], to je syn tety, a strýc [REDAKCE], který z toho všeho dostal nějaký záchvat, museli mu zavolat sanitku. Poté je teta vyhodila z bytu, on, [REDAKCE], děti a jeho otec stáli venku před barákem, on tam [REDAKCE] řekl, že ona ať si jde, kam chce, že děti odveze domů, s tím ona ale nesouhlasila, řekla mu, aby ji vzal domů taky, že ví, že to přehnal. Volal sociální pracovníci paní [REDAKCE], které se nemohl dovolat. [REDAKCE] to věděla, že volá sociálce, tak tam začala brečet, ať to nedělá, a ať je odveze domů. Když se nedovolal té sociálce, tak volal sestřenicí [REDAKCE], že neví, co dělat, že to všechno „posral“, [REDAKCE] mu řekla, že taky neví, že je „blbej“, že ji měl vyhodit, a vzít si děti domů. Pak odjeli i s otcem taxíkem do [REDAKCE] na adresu [REDAKCE], kde byli asi do 20:30 hodin, o všem si povídali, vysvětlovali si, že to, co [REDAKCE] udělala, že bylo špatně, že to, co udělal on, že na ni vztáhl ruku, bylo taky špatně. Myslel si, že se vše spraví. Neměl to srdce se k ní takhle zachovat, tak jak to udělali její ostatní partneři. To byla asi jeho největší chyba, co kdy udělal. Děti pak usnuly, oni si povídali, on musel do práce na noční, bylo to určitě 10. 02. 2020, jak vyplývá z docházky do práce. To, co tvrdí paní [REDAKCE], že ji měl znásilnit a takové věci, tak to není pravda. Bylo před devátou hodinou večerní, když odcházel z bytu do práce, šel ještě nahoru ke strejdovi, pak jel do práce, [REDAKCE] zůstala doma s dětmi, jeho otcem a jeho bratrem. Když šel z noční, tak šel spát ke [REDAKCE], když se probudil, tak mluvil s [REDAKCE]. Vše bylo v pořádku, nijak se nehádali. Někdy odpoledne druhý den, toho 11. 02. 2020, jim přivezl jídlo, které jim nechal doma za dveřmi. Pak měl zase noční a od 12. 02. 2020 měl do 14. 02. 2020 dovolenou, kterou si vzal kvůli tomu, že chtěl být se synem. Toho si vzal nahoru ke strejdovi samozřejmě. K tomu, co je uvedeno v tom bodu 2) usnesení, že od 09. 02. 2020 do poloviny měsíce března 2020 měl v uvedeném bytě opakovaně nadávat [REDAKCE] do mrdek, vyhrožovat jí, že ji zbije, nebo zabije, či jinak jí ublíží, fyzicky ji napadat údery po těle, náhodně ji uzamykat v bytě a

nedovolit jí z bytu vycházet, uvedl, že to není pravda, nic takového se nestalo. K bodu 3) usnesení uvedl, že v bytě [REDAKCE] se nezdržoval, bydlela tam [REDAKCE] s jeho otcem a s jeho bratrem. [REDAKCE] měl u sebe v tu dobu on. Někdy koncem měsíce února 2020 zavolal jeho otcí pan [REDAKCE], majitel bytu, že by se měli z bytu vystěhovat, že končí nájemní smlouva. Otec volal jemu, co se děje, on volal majiteli bytu, ten mu to vysvětlil, že na bytě zůstal dluh asi 15 tisíc korun kvůli vodě, že mu to musí zaplatit. Danou částku panu [REDAKCE] zaplatil druhý den, ale i tak se museli odstěhovat. Pan [REDAKCE] mu řekl, že z bytu si chce udělat dva, a jelikož nemají platnou smlouvou, tak chce, aby se odstěhovali co nejdříve. Takže se všichni nastěhovali k nim, tedy k němu a ke strejdovi, [REDAKCE]. U strejdy byli asi 10 dní, je to byt o velikosti 2+1, bylo tam celkem 7 lidí. On pak sehnal byt v [REDAKCE]. Předtím se ještě [REDAKCE] byla s ním podívat na jeden byt v [REDAKCE], který byl taky na pronájem. Ten se jí ale nelíbil, pronajímatel chtěl moc peněz. Tak se [REDAKCE] rozhodla, že chce ten byt v [REDAKCE]. Ten byt nechal napsat na bratra [REDAKCE], protože když tam přijel ten pán z realitky, tak tam byl jen on s bratrem. Ten pán se jich ptal i na to, kolik lidí tam bude bydlet, za každého člověka chtěl navíc 1.000 Kč. On už víc peněz neměl, všechny peníze padly na to stěhování, musel si i nějaké peníze půjčit od strejdy, do smlouvy nechal napsat otce, [REDAKCE] a obě dvě děti. Hlavně kvůli sociálce, aby viděli, že [REDAKCE] má bydlení. [REDAKCE] mu řekla, že chce, aby tam bydlel s nimi. Řekla, že je tam nikdo nezná, že nikdo o tom zákazu neví. Chce ještě uvést, že to, co se píše v usnesení pod bodem 3), se nezakládá vůbec na pravdě. Chce uvést, že tam s nimi bydlel i jeho otec a bratr, tak neví, jak by ji mohl v bytě zamykat. Ani další skutečnosti v tom bodě 3) se na pravdě nezakládají. Navíc by chtěl říct, že v těch [REDAKCE] [REDAKCE] 2x mluvila s policisty, bylo to ohledně vykopnutí nějakých dveří v jiném bytě v baráku, a pak ohledně nějakého rušení nočního klidu, chce tím říct, že jak s nimi mohla mluvit, když byla zamčená a proč to neoznámila. K tomu, jak je v usnesení napsáno, že vše vyvrcholilo dne 11. 05. 2020, uvedl, že toto tvrzení se vůbec nezakládá na pravdě, ten den, když odcházel domů, si totiž hrál s malou [REDAKCE], učil ji dělat kotrmelce, na to si pamatuje detailně. Neví, proč si toto na něj [REDAKCE] vymyslela, a také neví, kde by v gauči vzal prkno o délce 30 až 40 centimetrů – toto je úplně vymyšlené, on dětem nikdy neublížil, naopak i je před ní bránil, má své děti velmi rád a chtěl by se o ně postarat. Ještě chce uvést, že ve věznici mají aplikaci Skype místo návštěv, která umožňuje videohovory, při jednom videohovoru někdy v listopadu nebo prosinci 2020, pak opravil, že to bylo při třech hovorech, sestřenici [REDAKCE] poprosil, aby mu přivedla dceru [REDAKCE], aby ji viděl. [REDAKCE] u těch hovorů byla taky, on ji vidět nechtěl, ale když tam byla, tak se s ní bavil. Při tom jednom videohovoru měla na tváři a u oka, neví, na jaké straně, monokla, ptal se jí, odkud to má, [REDAKCE] mu to neřekla, ale od sestřenice ví, že jí to udělal ten feťák, který mlátí jí i jeho děti, a to [REDAKCE], a to je pravda. Ještě chce uvést, že má z období, kdy měl [REDAKCE] zamykat v bytě, lékařské zprávy, které se týkají návštěv lékařů a hospitalizace dětí. Řeší s [REDAKCE], co má [REDAKCE] vypovídat u soudu, tu otázku asi špatně pochopil. [REDAKCE] mu řekla, že za ní paní [REDAKCE] přišla, že ji otravovala, že chce, že to chce stáhnout, že neví, jak to má udělat, řekl [REDAKCE], že by byl rád, kdyby řekla [REDAKCE] pravdu, ale že se do toho nechce nějak plést, protože ví, že to [REDAKCE] zase otočí proti němu. Paní [REDAKCE] mu posílá dopisy do vězení, jeden předložila jeho obhájkyňe při výslechu [REDAKCE], jeden je u soudu v Plzni, ve třetím je přání k Vánocům ze dne 23. 11. 2020. Naposledy měli s [REDAKCE] fyzický kontakt v květnu 2020, to byli spolu ještě zadobře. [REDAKCE] kontroloval jím zapůjčený telefon, jestli tam má ještě nahrávky z Německa. Nehlídal její hovory, prostě se jenom podíval občas, jestli nevymazala nahrávky z Německa. [REDAKCE] nebral peníze, které dostávala jako sociální dávky, její peníze jí zůstávaly pro vlastní potřebu. Veškeré účty platil on, i její alimenty. Platil jim vlastně i nájem. Na závěr uvedl, že celá ta věc je mu líto.

18. V hlavním líčení na této obhajobě v zásadě setrval. Doplnil, že toho 11. 2. 2020 jí určitě nedal pěstí, to by nevydržela. Venku si ale všiml, že má prasklý koutek úst, otíral jí krev. V [REDAKCE] žila poškozená zcela svobodně, mohla chodit, kam chtěla, stýkali se s různými lidmi. Připustil, že jí někdy řekl, že jí zabije, ale bylo to během hádek, určitě to nemyslel vážně.

19. Od počátku řízení byla hlavním, a mnohdy i jediným důkazem o vině obžalovaného, výpověď poškozené [REDAKCE]. V původním řízení, ještě před rozhodnutím Vrchního soudu v Praze a spojením obou věcí ke společnému projednání, poškozená vypověděla následující skutečnosti: Ke skutku pod bodem 1. obžaloby v podstatě vypovídala průběžně, jedná se o dlouhodobé nadávky a vyhrožování, o kterých hovoří i u jiných skutků. K bodu 2. uvedla, že když poprvé nahlásila obžalovaného na policii, tak jí vyhrožoval, že jestli takové oznámení učiní ještě jednou, tak ji zabije, že je mrdka gádžovská, co udává. Ke skutku 4. uvedla, že někdy v červnu roku 2018, kdy byla ve třetím měsíci těhotenství, jí nadával, že je šlapka, vstal z postele a začal jí fackovat. Pak jí řekl, ať synovi změní teplotu, ptal se, kde má plínky, pak jí začal zase fackovat. Poté jí vzal do kuchyně na sedačku, přimáčkl jí rukou obličej mlátil jí pěstmi do obličeje, do zad, trvalo to asi 20 minut. Pak přestal, šel k lince, vzal prkýnko, chtěl jí ho hodit do hlavy, ale přišel jeho otec a v dalším útoku mu zabránil. Pak jí dal další facku a řekl jí, že si má dát mokré hadr do mrazáku a poté na obličej, kdy jí při tom dal ještě jednu facku, následně ji půl hodiny dával povely sedni, lehni, vstaň, sedni, vstaň a že si má pořádně držet hadr na obličej. Ke skutku 5. uvedla, že 17. 12. 2018 kolem 22.00 hodin jí kvůli špatně napnutému prostěradlu jí nadával a následně fackoval. Pak vzal postýlku a chtěl jí po ní hodit, ona však uhnula. Ke skutku 6. uvedla, že před dvěma dny (vyslýchána byla dne 10. 1. 2019) na ni vzal nůž. V jedné ruce držel dceru a ve druhé měl kuchyňský nůž. Říkal, že ji zabije, že má být normální. Konečně ke skutku 7. vypověděla, že když byl obžalovaný po noční a syn rozlil vodu, vzal z kuchyně vysavač, vzal tu násadu a trefil jí do levé části zad, byla to rána. Druhý den byla na kontrole s dcerou u lékaře, tam se rozbředla, že obžalovaný dceři zakrývá pusou. Doktor hned volal policii.
20. Poškozená dále uvedla, že poprvé vzala trestní oznámení zpět, protože mu chtěla dát ještě šanci a nechtěla brát synovi tátu. Jejich intimní život skončil po narození dcery.
21. V hlavním líčení na výpovědi setrvala. Jednak spontánně vypovídala shodně jako v přípravném řízení, jednak po přečtení části výpovědi s ní souhlasila. Dále vypověděla, že žádala úřady, aby se mohl obžalovaný stýkat s dětmi. Dědala to proto, že to obžalovaný chtěl a ona mu ze strachu vyhověla. Za společného soužití chtěla jezdit na výlety, ale obžalovaný jí nechtěl pouštět. Obžalovaný jí moc nepouštěl k péči o domácnost. Vyčítal jí, že neumí vařit. Obžalovaný jí nikdy neřekl, že jí byl nevěrný. Přišla na to sama na facebooku. V roce 2019 byla pryč jenom týden, pak se k nim vrátila, obžalovaný tam chodil, nosil i obědy. Péči o děti zvládala, ale s obžalovaným se kvůli tomu často hádali. Zakazoval jí kamarádky. Poslední tři měsíce bydleli společně s obžalovaným v [REDAKCE]. Po lednu 2019 s ním měla i pohlavní styk, bylo to ze strachu. Styk s ním měla třikrát, čtyřikrát. Když byl svědkyni předložen dopis, adresovaný soudu (čl. 255), nejprve uvedla, že jej nepsal. Posléze jeho autorství potvrdila s tím, že jí k tomu přinutil obžalovaný. Dále vypověděla, že v červnu 2019 byla s obžalovaným a dětmi na dovolené. Nebyla k tomu donucena, ale nebylo to tam hezké, jednou tam byl nějaký incident. Připustila dále, že mu přes aplikaci Messenger psala, že ho má ráda, ale nemyslela to tak. V roce 2018 byla u jeho matky na Slovensku. Důvodem bylo, že jí zbil a jeho matka jí nabídla pomoc. Je také pravdou, že měli objednanou svatbu, ale ona jí zrušila. Objednali jí v březnu 2018, bylo to v době, kdy dcera ještě nebyla na světě.
22. V současné době nemá psychické problémy, se kterými by se musela léčit. Pouze v noci málo spí, myslí na to, že jí obžalovaný sleduje, že bere nůž a vyhrožuje jí. Má z něho strach. Po popsáních událostech neměla chuť jíst, z nervů nejedla, nepila, často jí bolela hlava.
23. Již v tomto původním řízení byla prověřována věrohodnost poškozené cestou znaleckého posudku z oboru psychologie a psychiatrie. Ze závěrů znalce psychologa vyplývá, že intelekt poškozené je výrazně podprůměrný, její intelektová výkonnost se pohybuje u spodní hranice rozmezí normy. Analogické úrovně jsou i její paměťové schopnosti. Osobnost je

charakterizována zejména simplexní strukturou, značnou nezralostí, dětinskostí, naivitou, méně reálným sociálním odhadem. Schopnost správně vnímat není nijak dotčena. Zapamatování a reprodukce je limitována kognitivními schopnostmi, je však schopna podat přiměřeně přesný a detailní popis prožitých událostí, pokud se k tomu rozhodne. Při reprodukci je třeba počítat s chybami, vyplývajících zejména z nepřesného pochopení souvislostí a kauzality. Specifickou věrohodnost lze v tomto případě hodnotit jako velmi dobrou. Výpověď poškozené je možno považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Sklony k patologické lhavosti nebyly zjištěny, poškozená nejeví skony ke konfabulacím a fantazírování, naopak její duševní obzor je spíše chudý. Zkreslení skutečnosti lze očekávat jako důsledek její nižší kognitivní kapacity. Nebylo zjištěno ovlivnění jinými osobami ani jiná sporná motivace.

24. Psychiatrické část se zabývala především dopadem trestné činnosti na psychické zdraví poškozené. Ze závěrů této části vyplývá, že u poškozené byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Jsou u ní přítomny vtíravé myšlenky na prožité traumatické události, trpí děsivými sny, má zvýšené úlekové reakce, vyhýbá se podnětům, které připomínají prožité trauma. Má strach z kontaktu s obviněným. Objevují se vegetativní příznaky doprovázející strach a úzkost jako je vnitřní chvění a bušení srdce. Časté jsou bolesti hlavy, bývá rozrušená a podrážděná, má snížené sebehodnocení a schopnost prosadit se. Uvedené příznaky trvaly ještě v době znaleckého vyšetření. Prognóza onemocnění se nedá předem stanovit. U posuzované působí nepříznivě fakt, že nemá dostupnou sociální podporu a její osobnost je nevyzrálá. Nevyhledala žádnou odbornou pomoc, svým pocitům nerozumí a neumí s nimi nakládat, nedošlo dosud ke zpracování traumatu.
25. V hlavním líčení oba znalci na posudku setrvali. Znalci tehdy vysvětlili zdánlivě nelogické a nepochopitelné jednání poškozené, kdy se opakovaně vracela k obžalovanému, měla s ním další dítě, neoznamovala trestnou činnost polici apod. K tomu uvedli, že bývá častým jevem, že se oběť za útoky na ní stydí. To je u poškozené dáno třeba tím, že je naivní, nedokáže se účinně bránit, nedokáže si dovodit, že by měla vyhledat pomoc. Její život je jedno provizorium, vždycky se dostávala do mezních situací. Nedokáže jednat dlouhodobě cílevědomě, podléhá okamžitým situacím. Pokud jí tedy svítla nějaká „naděje“, že se situace zlepší, tak tomu prostě podlehl. Skutečnost, že se svěčila v podstatě neznámé osobě (prodavačce) svědčí o tom, že byla izolovaná, neměla nikoho, komu by se svěčila, kdo by jí pomohl. I kdyby se poškozená rozhodla odejít, musela by řešit kam. Znalci připustili, že se jím poškozená nezmiňovala o společné dovolené. Nicméně tato skutečnost nemůže nic změnit na jejich závěrech. Naopak to dokresluje to, že poškozená je slabá osobnost, která se může upínat k dílčím sdělením a nadějím, že se věci změní.
26. Otázka věrohodnosti poškozené byla již v původním řízení zásadní pro rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného. Ten se jí snažil po celou dobu řízení zpochybnit. Argumentoval přitom, jak už bylo výše řečeno, především tím, že poškozená s ním setrvala ve vztahu, měla s ním další dítě, stýkala se s ním i v době, kdy již bylo vedeno trestní stíhání, byla s ním na dovolené, plánovala svatbu. Tyto okolnosti byly skutečně objektivně zjištěny a ani samotná poškozená je nepopírá. Je také pravda, že poškozená se opakovaně pokusila „zastavit“ trestní stíhání obžalovaného. Dne 18. 9. 2019 zaslala soudu dopis, ve kterém žádala o to, aby se nekonalo soudní řízení, neboť chce mít obžalovaného doma. Dále napsala, že její výpověď na policii nebyla pravdivá a celou situaci již psychicky ani finančně nezvládá. Nemá ji kdo hlídat děti. Naopak dne 25. 6. 2020, po výsledku v hlavním líčení, napsala soudu dopis, že trvá na své výpovědi, uvedla pravdu a z obžalovaného má nadále velký strach.
27. Soud tehdy vyšel ze závěrů znalců a shledal poškozenou zcela věrohodnou. Neměl k dispozici žádné důkazy, které by její výpověď zpochybňovaly a potvrzovaly obhajobu obžalovaného. Byly sice vyslechnuty svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], jejich výpovědi soud ale hodnotil jako účelové s ohledem na příbuzenský vztah k obžalovanému a jejich zjevné snaze mu

pomoci.

28. Naopak výpověď poškozené byla tehdy částečně potvrzena dalšími důkazy.
29. Z lékařské zprávy ze dne 9. 1. 2019 praktického lékaře [REDAKCE] vyplývá, že poškozená podle svého sdělení byla napadena obžalovaným opakovanými údery násadou od vysavače. Objektivně byl zjištěn červený otlak na zádech o velikosti 16 cm.
30. V této souvislosti je třeba připomenout obhajobu obžalovaného, že toto zranění způsobit poškozené jejich syn [REDAKCE]. Lze si jen těžko představit, že by dítě ve věku dvou a půl let vyvinulo takovou sílu, aby způsobilo poškozené viditelný otlak na zádech (zranění je dokumentováno v protokolu o prohlídce těla poškozené). Navíc poranění nebylo nikterak závažné a je zjevné, že poškozená vyhledala lékařské ošetření především proto, aby oznámila lékaři, že jí napadl obžalovaný.
31. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vplynulo, že poškozenou zná z obchodu, ve kterém prodává. Poškozená si jí stěžovala, že jí obžalovaný mlátí, ukazovala jí modřinu pod okem. Říkala jí to opakovaně. [REDAKCE] zná také z obchodu. Poškozená se svědkyni snažila přimět, aby šla svědčit proti [REDAKCE] a byla na její straně. Výpověď této svědkyně se jeví jako velmi objektivní. Svědkyně na jedné straně svědčí o tom, že se jí poškozená svěřovala se svou situací, na druhé straně neváhá přiznat, že jí chtěla poškozená získat na svou stranu. O obžalovaném mluví jako o někom, kdo se choval slušně.
32. Jak už vyplývá z předchozího textu, po prvním rozsudku a jeho zrušení Vrchním soudem v Praze byla ke společnému řízení připojena další věc obžalovaného, kdy podstatou obžaloby je v zásadě stejné jednání vůči poškozené [REDAKCE]. Znovu se tedy opakovala důkazní situace, kdy zásadním a mnohdy jediným důkazem o vině obžalovaného měla být právě její výpověď.
33. Poškozená byla v přípravném řízení vyslechnuta opakovaně.
34. Poprvé byla vyslechnuta dne 13. května 2020 Jak už uvedla, že do [REDAKCE] tedy přijela i dětmi dne 09. 02. 2020 někdy odpoledne. Jednalo se o byt 2+1, v kterém v době jejich příjezdu bydlela [REDAKCE], její manžel, její syn a v době jejich příjezdu se zde nacházel i [REDAKCE] otec. Když se ubytovali, v daném bytě již byla asi tak půl hodiny, tak se tam najednou objevil i [REDAKCE]. Když přišel, tak byla s dětmi v ložnici, dceru měla na klíně a malý si hrál kousek od ní, tehdy do místnosti vešel [REDAKCE], objal svého syna, ona v té době seděla v ložnici na letišti, tady na posteli společně s dcerou a kousek vedle nich seděla teta [REDAKCE]. Když [REDAKCE] objal svého syna, tak jí řekl, že když vezme pryč děti, tak ji zabije. Na to mu řekla, že s ním domů nepůjde, že si stejně najde azylový dům, on jí na to řekl, že nepůjde nikam na žádný azylový dům. [REDAKCE] řekla, že půjde a on se naštvál a přišel k ní a oběma rukama ji silně chytil kolem ramen, povalil ji na postel, položil ji na záda, když ležela na zádech, tak teta jakoby zpoza nich vytrhla její dceru a vzala si ji k sobě a pak ji [REDAKCE] udeřil třemi údery sevřenou pěstí do čela, první rána byla velice silná. Do toho zasáhl strýc [REDAKCE], který ho od ní odtrhl, a ona na to vstala z postele, vzala dcerku a utekla do vedlejšího pokoje. Slyšela, jak syn křičel „maminko“. Tehdy [REDAKCE] na to [REDAKCE] řekla, ať se sebere a vypadne. On jí na to řekl „počkej této, já již nic dělat nebudu“. Pak byli všichni v obývacím pokoji, malou měla v náručí, syn stál vedle ní a držel ji za ruku a [REDAKCE] jí řekl, že mu má dát jeho syna. To odmítla a on na to vzal syna do náručí a chtěl odejít, ale v tu chvíli se strýci udělalo špatně, dostal infarkt, tak [REDAKCE] řekla, že se mají všichni sebrat a vypadnout ven a zavolat záchranku. Na to všichni opustili byt a v bytě zůstala jen teta, strýc a jeho syn, oni ostatní se sebrali a odešli ven.

35. Venku byli všichni pohromadě, chvíli se procházeli a [REDAKCE] jí tehdy říkal, aby šla k němu, nebo že dostane, protože si všiml, že se jí ukazují hematomy na obličeji, na to ji silně uchopil za paži, takže ji držel a říkal, že se má uklidnit. Řekla mu, že chce jít pryč. [REDAKCE] se zeptal otce, jestli má na taxíka a [REDAKCE] pak zavolal na místo taxi. Když vozidlo přijelo, tak ona držela v náručí dceru, on držel v náručí syna a přitom říkal, aby nastoupila do taxíku, nechtěla, tak do ní strčil do zad, a protože měla z něj strach, tak nastoupila i s dcerou a synem a s jeho tátou do taxíku a odjeli do [REDAKCE], do ulice [REDAKCE], kde bydleli předtím, tedy jakoby do jejich bytu. V té době v tom bytě bydlel jen bratr [REDAKCE], [REDAKCE]. Tam se nastěhovali, tedy v tom bytě od toho dne začali bydlet, tedy ona se svými dětmi, [REDAKCE], jeho bratr a jejich otec. Jednalo o byt 2+1. Když se toho dne nastěhovali, tak jejich otec odešel do svého pokoje, ona s dětmi byla v kuchyni a bratr [REDAKCE] odešel ven. Tehdy do kuchyně přišel [REDAKCE] a vzal z linky nůž délky asi 30 cm, držel jej v ruce ve směru k ní a říkal, že jestli mu vezme děti nebo uteče, tak ji zabije. S tou rukou, v které držel nůž, nedělal nic, jen ji měl před tělem ve směru k ní, ale s tím nožem nepohyboval. Trvalo to asi 10 minut, kdy u toho neustále říkal, že nechce, aby někam odešla s dětmi. Pak ten nůž uklidil do toho nožního zásobníku. Pak se již nic nedělo, byli všichni v klidu.
36. Pak kolem 21:00 hodin uložila dceru, on uložil kluka, byli všichni v jednom pokoji, kde spali. Když děti usnuli, tak jí [REDAKCE] řekl, že se má jít vykoupat. Šla do koupelny, když se sprchovala, tak tam vešel a zkontroloval ji, jestli nemá někde na těle cucfleky. Nic nenašel, tak byl spokojený. Odešel k dětem. Pak již oblečená přišla do místnosti, on rozestlal na zemi a řekl jí, aby se svlékla a lehla si vedle něj. Chtěl se s ní vyspat. Řekla mu, že ne a on jí na to řekl, že ji zbije, ať se svlékne a lehne si k němu. Měla strach, tak se svlékla, lehla si k němu a následně pak došlo k pohlavnímu styku. Než k tomu došlo, tak mu říkala, že to nechce, on jí na to říkal, že se má s ním vyspat, jinak ji zbije. Pak po chvíli opět po ní požadoval pohlavní styk, opět mu řekla, že to nechce, tehdy ji udeřil pěstí do ruky, bylo na něm vidět, že je našťvaný, říkal jí, že má jiného chlapa, že nechce spát s ním, řekla mu, že to stačí, že je unavená, že si chce lehnout, a protože měla z něj strach a potom když ji udeřil pěstí do ruky, tak se mu opět podvolila. Pak šli spát.
37. V daném bytě takto bydlela celý týden, za dobu toho pobytu se stalo, že [REDAKCE] chtěl zjistit, kdy dostane (svědkyně) peníze, sociální dávky, které měla dostat. Peníze jí přišly na konto až třetí den. Na to se [REDAKCE] domluvil s bratrem, že mu dá (svědkyně) plnou moc a že ty peníze na sociálce v [REDAKCE] u paní [REDAKCE] vyzvedne on, že ona tam nemůže, že na ní ještě byly vidět modřiny. Po celou dobu, co byla v tom bytě, nikdy nemohla jít sama ven. Když [REDAKCE] někam šel, tak ji v bytě zamkl. Od daného bytu byly jen jedny klíče. Ven mohla jít jen s [REDAKCE] nebo s doprovodem. Během toho týdne šla s dcerou k dětské lékařce [REDAKCE], není si jistá, jestli šlo o očkování nebo něco jiného, tam ji doprovázel bratr [REDAKCE] a tehdy se jí doktorka zeptala, kdo jí dal pěstí, neboť si všimla modřiny na pravé tváři, na to doktorce řekla, že nikdo, že se praštila sama. Měla strach říci, že jí to udělal [REDAKCE].
38. Byt, v kterém bydleli, byl od [REDAKCE], protože měli dluh na bytě, který ale uhradili, přesto jim neprodloužil smlouvu a řekl jim, že se musí z bytu do čtyř dnů vystěhovat. Tak ten byt opustili a přestěhovali se ještě v únoru 2020 do ulice [REDAKCE] do bytu strýce [REDAKCE], [REDAKCE], jednalo se opět o byt 2+1, v kterém bydlela ona s dětmi, s [REDAKCE], jeho tátou, se strýcem a s manželkou strýce, která je nemocná a je nepohyblivá, nemluví, je na vozíčku. Tam bydleli asi týden, tam došlo k tomu, že se tam pilo, a strýc se pohádal s [REDAKCE] a na to byli z bytu vyhozeni, přestěhovali se do [REDAKCE], což se stalo v březnu 2020. Jednalo se o byt 3+1, patřící realitní společnosti [REDAKCE]. V bytě byli v pronájmu, byla tam nahlášená ona se svými dětmi a [REDAKCE]. [REDAKCE] tam nhlášen nebyl, i když tam bydlel, protože měl ten zákaz styku. Bydlel tam i jejich otec, ale neví, jestli tam byl nhlášený.
39. Tam se stalo to, že si za 1000 Kč objednala nějaké věci na internetu, což bylo v době, kdy

██████ byl v práci, ale on to zjistil, a to tak, že její messenger měl připojený ke svému mobilnímu telefonu a ke svému mobilnímu telefonu měl připojenou veškerou její komunikaci, kterou ona prováděla pomocí mobilního telefonu, a měl i její polohu, takže neustále věděl, kde je, kdy a komu telefonovala, takto si ji hlídal. Když se tedy dozvěděl, že si koupila za 1000 Kč ty věci, tak když přišel z odpolední, tedy z práce, tak se jí ptal, jestli si objednávala nějaké věci na messengeru, řekla mu, že ne, on na to proč lže a z kuchyňské linky vytáhl nůž, postavil se proti ní a ruku, v které držel nůž, jednalo se o malý nůž, který držel ve výšce svého břicha, nasměroval ostrím na ni, a říkal, že mu nemá lhát, tehdy byl od ní vzdálen asi dva kroky, s tou rukou nic nedělal, jen v ní držel ten nůž. To trvalo pár sekund, pak nůž opět schoval do linky. Pak šli do pokoje, který obývali, a on řekl, aby mu ukázala peníze, když mu je ukázala, tak zjistil, že jí schází 1000 Kč, to věděl, protože brala rodičovský příspěvek ve výši 9.660 Kč a měla v peněžence jen 8.660 Kč. Na to ji udeřil pěstí do čela, kdy se praštila druhou stranou hlavou o stěnu a v tu chvíli k nim přišel jeho otec a říkal mu, co blbne. Na to vzala dceru a utekla k jeho otci do pokoje k topení. Tam otec seděl a držel v ruce telefon, ██████ si myslel, že táta volá na policii, tak zamkl dveře a řekl, že již bude klid a byl klid.

40. Pak se stalo, že když byl ██████ v práci, tak zjistil, že telefonovala na azylový dům a hledala na „guglu“ policii ██████, a když přišel z práce, večer jí to říkal, tak jí řekl, že je mrdka a že ji vezme, zabalí ji do pytle a vyhodí do řeky.
41. Pak se stalo, že si vyposlechl rozhovor se sociální pracovnící, co měla ohledně azylového domu, kdy jej měl nahraný a když jej vypnul, tak si šel zakouřit a přitom říkal, že ji zbije. Na to odešla do koupelny i s dcerou podřezat si žíly, udělala to, že si vzala žiletku a podřezala si obě horní končetiny, na levé ruce třemi řezy na vnitřní straně a na pravé ruce taktéž dané řezy, policie pak zadokumentovala ty řezy při její prohlídce, řekla jim, že si to udělala sama. V té koupelně si to udělala proto, že měla strach, že ji zbije. Tekla jí krev, když on to viděl, že jí teče krev, tak jí jen řekl, aby si ty ruce přikryla.
42. Pak v ██████ využila situace, že byl byt otevřený a ██████ byl v práci, syn spal, otec ██████ zavíral oči, tak z bytu utekla s dcerou k sousedce nahoru, jestli jí může pomoci, ona jí pak pomohla tak, že zprostředkovala její odvoz na policii do ██████, kde odjela s dcerou celou věc oznámit.
43. K tomu všemu by ještě chtěla dodat, že neměla ani doklady od dětí, ani svou občanku, tyto doklady jí vzal ██████ a měl je u sebe. Dále by chtěla říci, že jí bylo zabraňováno samotné opouštět byt, pokaždé když byt opouštěla, tak musela být v doprovodu buď jeho bratra nebo za přítomnosti ██████. Když on odcházel pryč z bytu, tak ji tam zamykal, aby nemohla byt opustit.
44. K dotazu, zda po celou dobu dané události měla u sebe mobilní telefon, uvedla, že když zjistil z jeho paušální karty, že z něj volala, tak jí jej vzal. Tablet jí nechal bez SIM karty, ten, co jí prodala kamarádka, jí nechal také bez SIM karty. K dotazu, když měla přístup na internet, kdy hledala pomoc na internetu, uvedla, že pokaždé, když ji zbil nebo jí vyhrožoval, prostě chtěla odejít na azylový dům, nechtěla tam s ním být. Po předestření, že od toho února, kdy se vrátila z azylového domu, uplynuly skoro tři měsíce, zda v mezidobí volala o pomoc, uvedla, že v únoru asi 9. nebo 10. volala na linku 158, to bylo, když bydlela v ██████, pak v ██████ do azylového domu, to bylo někdy v březnu nebo dubnu, datum neví. V dubnu volala na policii do ██████ a ti jí řekli, že ji má na starost ██████, že patří pod ně. K dotazu, zda ty peníze, co jí vyzvedl ██████, dostala, uvedla, že ano. K dotazu, když došlo k napadání její osoby, zda volala o pomoc nahlas, uvedla, že ne, měla strach, aby jí něco neudělal. Po předestření, že několikrát sáhl po noži, k dotazu, zda se stalo, že by jej proti ní nějak použil nebo ji bodnul, uvedla, že ne.

45. Poškozená byla znovu vyslechnuta dne 26. května 2020. K dotazu uvedla, že jak se v ten den podřezala sama v té koupelně na rukou, tak s tím u lékaře nebyla. K lékaři jít nemohla, [REDAKCE] ji k lékaři nepouštěl. Ošetřila se sama, ta žiletka nebyla tak ostrá, tak si na ty rány dala mokré obklady, po chvíli to přestalo krváčet. [REDAKCE] jí řekl jen, co dělá, proč to udělala, řekla mu, že má z něho strach, že ji zase zbije, on na to nic neřekl.
46. V době, kdy bydleli v [REDAKCE], jak se tam přistěhovali, to byla ta hádka kvůli těm 1000 Kč, že si chtěla objednat věci na internetu. Pak byla hádka, když zjistil, že si vymazávala zprávy na messengeru. To se stalo, že jak ty zprávy vymazala, tak [REDAKCE] to věděl, měl na jeho mobil připojený její messenger a pak přišel domů z odpolední, přišel do kuchyně, položil batoh a v té době byly děti v pokoji, [REDAKCE] na ni vytáhl nůž z linky, byl vzteklý, že mu lže a tak otevřel linku na levé straně a vytáhl ten nůž, který byl velký asi 10 cm ostří a 10 cm rukojeť, tím nožem na ni mířil, v té době byl od ní asi dva kroky, tím ostrím mířil proti jejímu břichu, ten nůž měla malý kousek od břicha. Říkal jí přitom, proč si maže messenger, když ví, že ho tam má a všechno, co si ona napíše, že on si přečte. Také jí říkal, že mu nemá lhát, hlavně se ptal, proč si objednala nějaké věci a lhala mu, že si nic neobjednala. Lhala strachy, řekla mu, že si tedy nic neobjednávala a on jí řekl, že té paní má napsat, že ruší objednávku, to ale už bylo z její strany zaplacené. Pak se uklidnil a nůž uklidil. Pak jí řekl, aby mu ukázala, kolik má peněz a zjistil, že jí chybí 1000 Kč, tak jí dal ránu do čela, ta rána byla dlaní a ona se zezadu praštila o obývací stěnu, v tu chvíli vyběhl otec [REDAKCE] řekl mu, co zase blbne a ona vzala malou a utekla k otci do pokoje, stála u topení a otec [REDAKCE] držel telefon a [REDAKCE] se polekal, že asi zavolá policii, řekl otci, že nemá nikam volat, že už přestane a zamkl vchodové dveře, důvod neví. Pak se to uklidnilo a šli spát. Zda byla nějaká hádka, to už neví, už asi nic. Malá byla vystresovaná a brečela, než usnula. Tohle se mohlo stát někdy v březnu nebo dubnu 2020.
47. S tou postýlkou to bylo v ten den, co pak na policii nahlásila trestní oznámení na [REDAKCE]. V ten den dopoledne malá ležela v postýlce se zábranami kolem, aby nevypadla, malá brečela a [REDAKCE] jí (svědkyni) říkal, že ji má dát spát, dcera ale nechtěla a stále brečela a [REDAKCE] to vadilo a tak vytáhl z gauče, kde ležel, prkno, které bylo v té sedačce a tím prknem, bylo dlouhé asi 30 cm a široké 10 cm, praštil do postýlky v místě, kde malá měla hlavičku, ale naštěstí ji nepraštil, [REDAKCE] praštil do ohrádky postýlky. Ona (svědkyně) na něho zařvala, co dělá a [REDAKCE] řekl „Ty mrdo, jestli se do toto budeš srát, tak dostaneš taky“. Pak vzal to prkno a dal ho zpátky. V době, kdy praštil tím prknem do té postýlky, tak [REDAKCE] ležel na gauči, který byl v hlavě té dětské postýlky a on byl ve vzdálenosti asi na natažení ruky s tím prknem, nevstal, stále ležel a jen tou rukou s tím prknem do té postýlky praštil. Malá pak brečela a po asi půl hodině se uklidnila, spát stále nechtěla, spát šla až po 12té hodině. Syn byl v té době venku, bydleli v přízemí domu, tak ho mohla z okna kontrolovat, byl na zahradě, tak nebyl v žádném ohrožení. V době, kdy se to stalo, tak otec [REDAKCE] nebyl doma, jel si pro důchod. Když bylo kolem 12:45 hodin, tak s [REDAKCE] a s malou šli do vedlejšího pokoje, tedy pokoje, kde spal bratr [REDAKCE] a zde jí [REDAKCE] jen řekl, že musí do práce a ona má dát na kluka pozor. Potom odešel a později jí napsal ve 13:05 hodin zprávu, že otec jde domů a ten skutečně přišel. Ten čas si skutečně pamatuje, v tu dobu přijížděl autobus ze [REDAKCE] do [REDAKCE], koukla se na telefon, v kolik ten jeho otec přišel, protože ve stejnou dobu psal [REDAKCE]. Otec tedy přišel. Svlékl se, položil tašku do kuchyně a pak šel do svého pokoje, kde si lehl a ona šla pro syna, uložila ho spát, byl unavený a venku pršelo, syn kolem 14:30 hodin usnul a ona vzala malou do náruče, koukla se na otce [REDAKCE], viděla, že spí a toho využila ... aniž by dokončila myšlenku, pokračovala, že ještě chce uvést, že předtím psala na messengeru [REDAKCE], že nemůže najít doklady dětí, jejich rodné listy a [REDAKCE] jí napsal „Neboj, ty se mu divíš, neboj, to bude dobrý“ – ještě doplnila, že nepsala přímo, kde jsou doklady dětí, on by zjistil, že je hledá, tak mu napsala, že nemůže najít občanku a kde ji má, on jí na to napsal, že ji má u sebe. Věděla to, ale nahrála to na tu občanku, aby nezjistil, že hledá doklady, tedy rodné listy dětí. Pak mu napsala, že se to nedělá, aby jí držel doklady, on na to napsal „Já jedu domů“, v tu chvíli zase měla strach a když tedy syn

usnul, to bylo v těch 14:30 hodin, tak vzala malou do náruče a šla o patro výše k sousedce, aby jí umožnila si od ní zavolat. Volala na azylový dům ve Varech, tam jí ale řekli, že musí mít doklady a že musí přijet na pohovor a ta [REDAKCE] se ptala, co se děje, zda jí mlátí a proč je tak vystrašená, ona jí na to řekla, že jo. Požádala ji, zda jí může pomoci odvézt na policii do [REDAKCE], ona jí řekla, že to zkusí a pak ji nějaký cikán odvezl. Sousedka s ní poslala na tu policii tu [REDAKCE], příjmení neví, která bydlela přímo u té [REDAKCE]. Ta [REDAKCE] s ní šla do toho auta, vysadila ji s malou na policii a s tím cikánem odjela pryč.

48. Z té policie kolem 23:45 hodin se vrátila domů a asi po 5 minutách zaklepala ta [REDAKCE] a dala jí občanský průkaz, šla do pokoje, zde hledala malého a říkala, kde malý je, v bytě nebyl už ani otec [REDAKCE], oba odjeli do [REDAKCE], [REDAKCE] k [REDAKCE]. Pak se normálně vrátili druhý den dopoledne. Ještě by chtěla říci, že když se vrátila z policie, tak viděla v pokoji její tablet a tam zjistila, že si [REDAKCE] psal s tou [REDAKCE] a ptal se jí, zda neví, kde ona je, [REDAKCE] mu na to odepsala, že ví, že je na policii. [REDAKCE] napsal, že se mu chce pomstít, že to spolu táhnou. Ona to ale v té době ještě nevěděla. S tou občankou, když ta [REDAKCE] přišla, tak jí ukázala ten messenger, tu zprávu, co si s ním [REDAKCE] měla psát, také se jí zeptala, proč mu řekla, že jela na policii a [REDAKCE] jí na to řekla, že jí brečel do telefonu. Už neví, co jí na to řekla. To je vše. Tedy ví, že [REDAKCE] stačil z práce [REDAKCE] odvézt tu občanku a malého a tátu odvézt k tomu [REDAKCE].
49. K dotazu uvedla, že měla tablet, ten měla ona a kluk, kupoval ho [REDAKCE], ten tablet byl jen na wi-fi síť, v [REDAKCE] z něho vyndal SIM kartu, ale ještě v [REDAKCE] ho bylo možné použít jako telefon. Pak [REDAKCE] měl svůj telefon, kde měl GPS síť a tam měl nastaveno, kde ona se pohybuje, to bylo číslo 739, dále už neví. Pak měla i ona telefon, ten byl bez SIM karty, ale na wifině šel internet. Ten na volání nebylo možné použít. V [REDAKCE] používali wi-fi síť, tu v [REDAKCE] měli a v [REDAKCE] hotspot, na ten byli připojeni. Pak měla ještě jeden telefon 608, dále neví, ale ten má [REDAKCE], v době, kdy ho měla v užívání ona, tak v něm byla SIM karta [REDAKCE], byl to paušál od Vodafone, ale ona se bála z něj volat, protože se v něm nahrávaly hovory, proto ho nepoužila a šla k té sousedce. V ten den nechala všechny telefony i tablet doma, aby [REDAKCE] nezjistil její polohu a šla volat k té sousedce. Když se vrátila, tak ten telefon s tou SIM kartou doma už nebyl a ví, že ho má [REDAKCE]. Svůj profil měla zaheslovaný, ale pak si dali stejné heslo na všechny ty přístroje, které měli stejné a bylo to „[REDAKCE]“. Tedy [REDAKCE] věděl, že toto heslo má i ona. K tomu ještě uvedla, že když se vrátila z toho Německa, tak měla svůj mobil zaheslovaný, to heslo [REDAKCE] neznal, ale pak jí řekl, tedy vzal jí ten její telefon a řekl jí, aby mu řekla své heslo a pak ho nastavil na to společné heslo. To heslo mu nechtěla říct, ale [REDAKCE] na ni řval, že má to heslo říct, tak mu ho řekla. Ještě před tím Německem si založila falešný profil „[REDAKCE]“, z toho profilu psala [REDAKCE] sestřenicí a pak jí na něj napsal [REDAKCE] „[REDAKCE]“, tím věděl, že má ten falešný profil a pak na ji řval a chtěl ji zbít, aby mu řekla, jaké má heslo na tento profil. Pak mu ho řekla, tedy „[REDAKCE]“. Pak jí na tom jejím profilu sledoval komunikaci. Může uvést, že [REDAKCE] znal všechna její přístupová hesla a tedy ji na jednotlivých přístrojích mohl sledovat a sledovat komunikaci. Dále uvedla, že má messenger připojený na své facebookové komunikaci.
50. Už od počátku se k ní [REDAKCE] choval tak, že jí mlátil, ale pak se narodil syn a to se k ní první tři měsíce choval hezky a pak to zase začalo. Mlátil ji hlavně kvůli plínkám, vadila mu spotřeba, kdy jí třeba řekl, že je žere a pak ji také zbít s tím, kam ty plínky dává. Nebo jí řekl, že blbě drží láhev pro malého, nebo když byl malý nemocný a brečel, tak mu to vadilo a ji pak vyhodil z pokoje a zůstal tam s malým sám, co se tam dělo, neví. K tomu může říci, že [REDAKCE] si vždy našel důvod, proč na ni křičet, nebo ji zbít, to bylo tak 2x nebo 3x do měsíce. Když čekala malou, tak to bylo i více, to ale nedokáže přesně uvést, kolikrát ji napadl.
51. Po podaném trestním oznámení, je to věc, která je řešena v Plzni a dne 10. 06. 2020 je první stání,

tak od té doby se to ještě zhoršilo, [REDAKCE] měl ten zákaz, ona mu říkala, že tam nemá chodit, že má mít s dětmi klid, ale [REDAKCE] ho nedodržoval. Několikrát jí vlétl do bytu a také tam s nimi byl, ona to hlásila, ale on to nerespektoval. Zpočátku ano, ale pak už ne. Od ledna 2019 do dubna 2019 to dodržoval, ale pak už ne a po tom Německu už to nedodržoval vůbec. Ona ho nevyhledávala, ale on ji ano. Po zákazu poprvé přišel do [REDAKCE], [REDAKCE] asi v březnu nebo dubnu 2019 a řekl jí, že má u soudu říct, že si to vymyslela, že už za podobné jednání seděl na Slovensku. Kdyby to věděla, tak si s ním děti nepořádila. On jí ukázal spisy, že za to seděl a věděl, že za to půjde sedět a také jí řekl, že nahrajou, že ona žárlí a že to všechno odvolají. Ona na to byla ticho a zavolala policii. To je ale ještě v té první věci, co je řešena v té Plzni, od té doby už to po ní nechtěl. [REDAKCE] jí hodně nadával, že je mrdka, šlapka, říkal to i dceři, té je 16 měsíců, kundo, pičo a takové další. Také jí řekl, že ji pohrbí na hrob její mámy a tak podobně. Chtěla od něho odejít, v jednom případě podala trestní oznámení, ale to pak stáhla a nedala souhlas, myslela si, že už bude dobře, ale ono to bylo ještě horší, proto dnes již nic „stahovat nebude a nechce“, dle ní je [REDAKCE] nebezpečný.

52. K dotazu, zda se [REDAKCE] někdy tím nožem dotkl jejího těla, uvedla, že ne, nedotkl, ale mířil k jejímu tělu. K dotazu, jak zaplatila tu objednávku přes ten internet, uvedla, že přes složenku na účet té paní. K dotazu, zda se ptala té [REDAKCE] na její vztah s [REDAKCE], uvedla, že ne. K dotazu, zda ví o nějakých dalších vztazích, které by měl mít [REDAKCE], uvedla, že ne, ví jen o té konverzaci s tou [REDAKCE], které to ukázala. K dotazu, zda pobírá příspěvek z rodičovské dovolené, uvedla, že ano, pobírá 9.660 Kč složenkou. K dotazu, zda ten příspěvek jí zůstával pro její potřebu, uvedla, že ano, někdy něco zaplatila, ale to bylo z její vůle. K dotazu, kdo tedy platil plenky, uvedla, že ona.
53. Poškozená byla znovu vyslechnuta dne 29. září 2020. K dotazu, proč ve chvíli, kdy dostala výpověď z bytu v [REDAKCE], ulice [REDAKCE], šla bydlet do [REDAKCE], kde má byt pan [REDAKCE], uvedla, že nejdříve šli k tomu strejdovi [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], tam byli asi týden a on mu (myšleno obviněnému) pak půjčil peníze, aby mohl vzít ten byt v [REDAKCE]. [REDAKCE] napsal ten byt v [REDAKCE] na svého bratra [REDAKCE] a na ni a děti, na sebe nemohl, protože měl dočasný zákaz přiblížit se k ní a dětem a [REDAKCE] jí pak řekl, že prostě s ním do těch [REDAKCE] půjde. To bylo stejné, jako když se vrátila z toho Německa, kdy chtěla jít na azylák, a [REDAKCE] ji násilím odvedl do [REDAKCE] do toho bytu [REDAKCE]. K dotazu, zda byla s některým z dětí hospitalizovaná a proč, uvedla, že proto, že [REDAKCE] měla zánět ledvin, v nemocnici byly asi v lednu 2020, byly tam na Nový rok z důvodu, že říkala [REDAKCE], že [REDAKCE] má vysoké teploty a on řekl, že je to z očkování, třetí den jí [REDAKCE] povolil, aby ji odvezla do nemocnice a tam si ji nechali, protože zjistili, že má zánět v krvi, dostávala kapačky a pak po pěti dnech je propustili domů. V té době po ní chtěl [REDAKCE] ukončit pobyt v nemocnici a podepsat reverz, ale lékařka, jméno neví, mu řekla, že to nelze, že musí zůstat. K dotazu, proč v tu dobu nešla na policii a nežádala o pomoc, uvedla, že měla z [REDAKCE] strach, to bylo proto, že když s [REDAKCE] byla ještě v době po tom Německu, tak měla vysoké teploty a ona měla modřinu na pravé tváři a on s ní poslal [REDAKCE], bál se, aby nevolala policajty a [REDAKCE] ji měl hlídat. K dotazu, zda někdo viděl ten útok tím nožem, uvedla, že ne, byli tam sami, bylo to jak v [REDAKCE], tak i v [REDAKCE] a bylo to v bytě. K dotazu, zda měla heslo na messenger pana [REDAKCE], uvedla, že ano, měla heslo na jeho messenger a on na její, ale ona ho pak změnila a [REDAKCE] jí řekl, že mu ho má říct. Ona na jeho messenger nechodila, nezajímalo ji, co si píše. K dotazu, kdo využíval tablet, uvedla, že ona. K dotazu, jak se tedy přes ten tablet dostala do konverzace [REDAKCE], jak si psal s [REDAKCE], uvedla, že v noci leželi a oni si spolu psali, pak se jen zeptala, co mu píše, [REDAKCE] řekl, že chce nějakou vodku a podruhé – to přišla z policie v [REDAKCE] a nechala všechny telefony doma, to bylo, jak šla jen v ponožkách a s dcerou a když se vrátila domů z policie, tak tam ležel její telefon, na který byl přihlášen [REDAKCE] a poslední zpráva byla „ona na to přišla, že to spolu táhneme“, pak tam přišla [REDAKCE] a ta jí vrátila

občanku a ona jí řekla, kde ji vzala a [REDAKCE] jí jen řekla, že jí ji dal [REDAKCE]. Pak uvedla, že by chtěla jen doplnit, že je pravdou, že dříve užívání návykových látek zkoušela, byl to pervitin, bylo to krátce, ale teď už je šest let čistá. Prostitucí se neživí, jen ten jeden, jeho jméno ale uvést nechce, nemá s tím nic společného, tak jí dává peníze, ona za ním jede, má děti a on jí jen tak, on ji má rád, tak jí přispěje finančně. On je postižený na vozíku. Nechce ho to toho nijak zatahovat.

54. Znovu byla poškozená vyslechnuta dne 16. března 2021. K tomu, jestli se stalo to, z čeho je obviněn [REDAKCE], že jí měl udělat, uvedla, že se to stalo tak, jak už vypovídala, nechce lhát, nebude uvádět žádné lži. Prostě to, co uvedla, je pravda, nic si nevymyslela. Už k tomu vypovídala 3x, naposledy 29. září 2020. Nic si nevymyslela, vše je pravda.
55. K dopisu, který napsala v prosinci roku 2020 a poslala vyšetřovateli, chce uvést, že ho napsala proto, aby propustili [REDAKCE] z vazby. Myslela si, že pro jeho prospěch to bude dobře, a pro její prospěch to bude špatné. Chtěla to stáhnout už na začátku. Jak uvedla, všechno, co vypověděla na policii jako svědek, je pravda, nic si nevymyslela. Mrzí ji ale, že je [REDAKCE] ve vězení, nechtěla by, ale dostal tolik roků za to, že ji mlátil a co jí všechno dělal. Žít s ním už nechce, bojí se ho, ale zároveň se ho už nebojí. Ten dopis napsala na popud sestřenice [REDAKCE], [REDAKCE], která je z [REDAKCE], která chtěla, aby ho pustili z vazby. Ona tam nechtěla psát, že si to vymyslela, napsala to v nervozitě, napsala to, co jí [REDAKCE] nadiktovala, pak to po sobě ani nečetla. Ale jak už uvedla, při výslechu na policii vše vypověděla po pravdě, nic si nevymyslela.
56. K posttraumatické stresové poruše uvedla, že je to už lepší, žádné léky nebere, ani nemůže, když je těhotná. Projevovalo se to tak, že v noci nemohla spát, budila se, měla strach z [REDAKCE], to bylo čerstvé, ty dva tři měsíce, pak už to postupem času přešlo. O děti se ze začátku starat nemohla, bylo to těžké, ale potom už to bylo lepší. To byla na azylu. Neví, jak má vysvětlit ty pocity, prostě když to bylo čerstvé, tak měla strach hlavně z [REDAKCE], pak už se to zlepšovalo. Ty příznaky posttraumatické poruchy měla od doby, když [REDAKCE] zavřeli, po dobu dvou až tří měsíců, to bylo hrozné, bála se, co se stane, když ho pustí, co jí udělá. Pak už se to zlepšovalo. Teď už je tak nějak v pohodě. To jeho jednání vůči její osobě se stalo už 3x, 2x ho ušla. Byli spolu pět let, myslela, že se tolepší, že budou spolu, vychovávat děti, ale vždycky to bylo chvilku dobré, pak to bylo zase stejné.
57. V několika případech byla u toho, když [REDAKCE] volal z věznice svému otci a [REDAKCE]. Byla zrovna na návštěvě u otce, nějak se hádali ohledně [REDAKCE]. Bylo to z důvodu, že pro [REDAKCE] přijela, a on ho chtěl mít ještě u sebe. To je tak dva měsíce zpátky. V tu chvíli volal [REDAKCE] svému otci, na mobilní telefon. Slyšela, že říkal otci, kde ji prosil, aby tam [REDAKCE] ještě nechala a že nechce, aby bydlela na [REDAKCE], a aby šla bydlet k jeho otci. Ale tam je málo místa. S [REDAKCE] nemluvila, to vyrozuměla z rozhovoru s jeho otcem. [REDAKCE] ji nijak nezastrašoval. Pak byla ještě u toho, když [REDAKCE] volal [REDAKCE], to bylo v době, když byla u ní a psala ten dopis policii, toho 27. 12. 2020. V tu dobu volal [REDAKCE] na mobilní telefon, chtěl, aby poslaly ten dopis co nejdříve. Bylo to kvůli nějakému odvolání. Ona psala dopis i na Krajský soud v Plzni, to bylo ve stejnou dobu jako tento, zase jí radila [REDAKCE], co tam má napsat. Psala tam něco v tom smyslu, aby ho pustili. Bylo to ve stejném smyslu jako dopis, který poslala policii. Přes [REDAKCE] jí [REDAKCE] vzkazoval, aby napsala ten dopis, jak na policii tak soudu. Měla tam napsat, aby ho pustili, že ho teď nepravomocně odsoudili na čtyři roky, to bylo za to, co jí dělal v roce 2019. To, čeho se to teď týká, je to, co jí dělal od února 2020. [REDAKCE] ji nijak nevyhrožoval, jen jí to přes [REDAKCE] vzkázal. Řekl, co tam má napsat, že si to vymyslela, ale ona si nic nevymyslela, vše je pravda. V jiných případech u žádného telefonátu, když volal [REDAKCE] nějakému příbuznému, nebyla. Ona ho na uchu neměla, protože on má zákaz s ní mluvit a i veškerého styku. Jak uvedla, bylo to

vždy přes někoho, přes jeho otce, přes [REDAKCE].

Žádný z příbuzných [REDAKCE] jí nikdy nevyhrožoval. [REDAKCE] ji 3x nebo 4x kontaktovala přes messenger s tím, že jí volal [REDAKCE], aby zařídila svěření [REDAKCE] do péče otce a ona si nechala holku. [REDAKCE] řekla, že neví, nic pro to ale nedělala, děti chce mít u sebe.

58. Někdy v loňském roce, přesně neví, sama kontaktovala [REDAKCE], že jde stáhnout obvinění na [REDAKCE], to jí napsala na messenger. [REDAKCE] psala do vězení asi tři dopisy, poslední v lednu 2021, psala mu, že je jí líto, že sedí, všechny dopisy psala sama. S [REDAKCE] mluvila jak telefonicky, tak přes messenger, naposledy včera, kdy měla jít k výslechu. [REDAKCE] jí také říkala, jestli už dostala nějakou odpověď ze soudu ohledně svěření dětí do péče, odpověděla jí, že ne, [REDAKCE] na ni nijak nenaléhala, nevyhrožovala. [REDAKCE] jí dala přečíst dopis od [REDAKCE], v kterém psal něco ohledně dětí, aby nechala [REDAKCE] tam, kde je, že se ho nevzdá, nic jiného tam nepsal.
59. Asi před třemi měsíci několikrát kontaktovala [REDAKCE], které říkala, že to chce stáhnout a ta jí odpověděla, že musí kontaktovat paní [REDAKCE], která to v té době dělala. Sama pak jela s [REDAKCE], manželem [REDAKCE], do [REDAKCE] za paní [REDAKCE], ale ta jí řekla, že už ten spis nemá na starosti, aby se obrátila na současného vyšetřovatele. To aby to stáhla, chtěli všichni, teda rodina [REDAKCE] i ona. [REDAKCE] jí nijak nevyhrožovala, že by třeba mohla přijít o děti, když to nestáhne, [REDAKCE] jí řekla, že když to chce stáhnout, tak by musela říct, že si to vymyslela. Ten dopis určený jí jí [REDAKCE] dala přečíst jen v jednom případě. [REDAKCE] jí také řekla, že má říct, že nemluvila pravdu, protože se dozvěděla, že ji [REDAKCE] podváděl. [REDAKCE] jí říkala, když psala dopisy na policii a na Krajský soud v Plzni, aby to napsala tak, aby to vypadalo, že ji nikdo k ničemu nenutí a neovlivňuje.
60. [REDAKCE] neudala proto, že by měla vztek na [REDAKCE], ale proto, že se to opravdu stalo. Když [REDAKCE] psala ty dopisy do věznice, tak mu tam napsala i svoje telefonní číslo, a chtěla, aby jí zavolal, protože mu chtěla vysvětlit tu situaci ohledně [REDAKCE], kterého chtěla mít u sebe, ale on jí nevolal. Kontaktoval ji přes tu [REDAKCE]. Od [REDAKCE] dostala jen jeden dopis, který byl od [REDAKCE].
61. Ta posttraumatické porucha se u ní projevovala jen ty tři měsíce maximálně, teď už je to lepší, léky žádné nebere. V tomhle případě se [REDAKCE] dopouštěl trestné činnosti na její osobě od ledna nebo února 2020 do asi poloviny května 2020. To ji bil, znásilňoval, vyhrožoval, vydíral, prostě vše, co už k tomu vypověděla, je pravda, co vypověděla, nic si nevymyslela. Na závěr by chtěla uvést, že to, co psala v tom dopise policii a soudu, tak chtěla, aby pomohla [REDAKCE], aby ho pustili z vězení, ale zároveň škodí sama sobě. To, co vypověděla na policii, je zcela pravda, ale chtěla by, aby ho pustili, ale neví, jak to má udělat. Nevěděla, že dostane tolik roků, chtěla, aby k tomu dopisu soud přihlížel.
62. [REDAKCE] je její bývalá švagrová, vidí se tak jednou za měsíc, je to jakoby kámoška, ona se s ní baví hlavně ohledně [REDAKCE]. Občas se jí s něčím svěří, navzájem si pomáhají, v jednom případě od ní chtěla půjčit jídlo a peníze, ale to chtěla i ona od ní. To je normální. Když byla v azylovém domě v Německu, tak kontaktovala [REDAKCE], neví už proč, ale pak ji vyhostili, protože nedodržela podmínky, co měla dodržovat. Nikoho z rodiny ani z jejich společných známých nekontaktovala.
63. Opakovaně pak byla poškozená vyslechnuta znovu i v hlavním líčení.
64. Především se vyjádřila k podanému odvolání ve prospěch obžalovaného. K němu uvedla, že jej podal, protože jí bylo obžalovaného líto. Dostal vysoký trest. To, co vypověděla na policii, je ale

pravda. Konkrétně to, co jí dělal v [REDACTED] a v [REDACTED]. [REDACTED] (míněno zjevně [REDACTED]) na ní nenaléhala, aby vypovídala ve prospěch obžalovaného. Byla však u toho, když psala odvolání proti rozsudku a radila jí, co tam má uvést. Říkala jí, aby tam napsala, že si to vymyslela. Obžalovaný si psal s [REDACTED]. Ta měla u sebe i její občanský průkaz. Pokud byl poškozené předložen dopis, založený na čl. 248, uvedla k němu, že jej napsala na popud [REDACTED]. Nedobrovolný pohlavní styk, který s ním měla v [REDACTED], se odehrál kolem půlnoci. Ten den obžalovaný určitě v práci nebyl. Potvrzení od zaměstnavatele tedy nemůže být pravdivé. V [REDACTED] jí obžalovaný stále hlídal. Když byl doma a ona šla ven, sledoval jí z okna. Když byl v práci, stále jí volal. Když byl v práci, tak ven nechodila. Kolikrát byla doma zamčená a nevěděla, kde jsou klíče.

65. Neví o tom, že by někdo nahrával její hovory s obžalovaným.
66. Obhajobou pak byly poškozené předkládány k vyjádření některé hovory s obžalovaným, resp. jejich přepis. K hovorům ze dne 1. 4. 2020 a 6. 4. 2020 uvedla, že byla s dětmi venku v [REDACTED]. K hovorům ze dne 22. 4. 2020 uvedla, že si je nepamatuje, ale určitě v [REDACTED] nikdy nebyla sama venku. Když byl v práci, nikdy nechodila s dětmi ven. Stejně reagovala i na hovory ze dne 20. 4. 2020.
67. Dále byl poškozené obhajobou předložen dopis z 27. 1. 2021. K tomu uvedla, že jej skutečně psala, ale chtěla pouze naštvat svého současného partnera [REDACTED]. Jiný důvod ten dopis neměl. Totéž pak uvedla i o dopisu ze dne 23. 11. 2020.
68. Obhajobou pak byla poškozené předložena komunikace, vedená prostřednictvím aplikace messenger z profilu „[REDACTED]“. K ní poškozená uvedla, že tento profil užívala, ale předestřené zprávy nikdy neviděla nebo si na ně nevzpomíná.
69. I v rámci spojené trestní věci byl již v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru psychologie ohledně věrohodnosti poškozené. Ze závěrů posudku vyplývá, že psychosociálně je poškozená nevyzrálou, jednoduše strukturovanou osobností. Její všeobecné rozumové schopnosti jsou shledány v pásmu podprůměru, ve struktuře lehce nevyrovnané, bez nápadností a bez poruch. Paměťové schopnosti jsou ve všech složkách plně intaktní, odpovídají danému pásmu. Využitelnost kognitivní kapacity, zejména v subjektivně prožívané zátěži, je snížena. Povahou je spíše extrovertová, orientovaná na kontakt s lidmi, emocionálně je nestabilní, v interpersonálních vztazích naivní, zvýšeně sugestibilní, snadno ovlivnitelná. Svědkyně je schopna správně vnímat, pamatovat si a dle potřeby ze své paměti vybavit a reprodukovat prožité události, a to jak v obecné rovině, tak k vyšetřovaným událostem, její mnestické funkce jí to umožňují. Z psychologického pohledu lze specifickou věrohodnost svědkyně posoudit jako zachovalou, její výpověď lze považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Výpověď svědkyně je nestrukturovaná, v kontextu zakotvená, obsahuje spolehlivé asociace při opakování, obsahuje řadu detailů i detailů specifických pro delikt, které nejsou v rozporu, obsahuje líčení vlastního psychického stavu i psychického stavu přisuzovanému obviněnému. Sklony svědkyně k patologické lhavosti, záměrnému a účelovému blokování nebo zkreslování skutečností nebyly vyšetřením zaznamenány. Poškozená nebyla schopna se, z hlediska své psychické výbavy a biologických dispozic, jednání obviněného účinně bránit.
70. V průběhu psychologického vyšetření byla u poškozené zjišťována symptomatika traumat z prožitých událostí v podobě neklidu, napětí, úzkosti, emoční doprovod při popisování událostí byl přiléhavý. Sama poškozená prezentuje stesky na časté bolení hlavy, mžítka před očima, pocity na omdlení, vracející se vzpomínky. Z psychologického aspektu lze dovodit, že poškozená v důsledku jednání obviněného trpí posttraumatickou stresovou poruchou.

71. Znalkyně pak zpracovala doplněk posudku, v němž uvedla, že vztah a postoje poškozené k obviněnému jsou z psychologického pohledu neměnné, rozkolísané, ambivalentní, nedošlo k žádné kvalitativní změně. Veškeré faktory jsou založeny na kontextu a minulosti obou partnerů (každý z nich, i přes veškerou bolest, opakuje svůj příběh). Poškozená je osobností, která snadno podléhá vlivu jiných, je poddajná, zvýšeně sugestibilní, přizpůsobuje se. Snadno, bez náhledu, bez rozmyslu přejímá názory a postoje jiných, je pasivní, neschopná projevit svoji vůli. Ve vztahu se podřizovala, snažila se vyhovět požadavkům a potřebám partnera (i v současném vztahu s novým partnerem se dělí s jinými o jeho přízeň). V průběhu psychologického vyšetření poškozená vykazovala příznaky syndromu týrané ženy (nevnímala vážnost situace, před konflikty utíkala, ustupovala, chovala se vstřícně, obviňovala sebe sama, věřila falešným příslibům, udávala dokola běžící představy vázané na zážitky, poruchy spánku). Byla schopná žít s částečnou iluzí dobrého vztahu, realita jejího postavení nakonec převážila. V současné době se snaží smýt vinu obviněného a ochránit ho před hrozbou dlouhého trestu (již v minulosti byla připravena svou žalobu stáhnout, aby později mohlo dojít k návratu násilí). Vzhledem k předloženým dopisům a dodatku výpovědi poškozené [REDAKCE] setrvává znalkyně na závěrech původního znaleckého posudku ze 14. 11. 2020.
72. Znalkyně pak podala posudky i u hlavního líčení, v jehož rámci byla obsáhle vyslechnuta. Stalo se tak poté, co byla přítomna výslechům poškozené. Na svých závěrech zcela setrvala, včetně závěrů o specifické věrohodnosti. Znalkyně byla obsáhle dotazována na problematiku věrohodnosti poškozené v souvislosti s jinými provedenými důkazy, které mohou svědčit o opaku (viz dále), nicméně ani zde nezměnila postoj a trvala na tom, že specifická věrohodnost poškozené je plně zachována.
73. Výpověď poškozené se však v novém řízení dostala do rozporu s některými dalšími důkazy, které její pravdivost zpochybňují. Přitom dílem jde o důkazy objektivní povahy, které nemohly být obžalovaným nijak ovlivněny.
74. Spolehlivě tak bylo vyvráceno tvrzení poškozené, že se obžalovaný dopustil jednání, uvedeného pod bodem c) obžaloby 5 T 6/2021. Obžalovaný předložil soudu výpis jeho docházky do zaměstnání u firmy [REDAKCE]. Z něj vyplývá, že obžalovaný byl dne 11. 2. 2020 v zaměstnání na noční směně, tedy od 22.00 hodin do 06:00 hodin.
75. Soud pravost tohoto důkazu ověřil u samotného zaměstnavatele obžalovaného. Ten sdělil, že přehled směn je autentický, vypracovával jej nadřízený obžalovaného. Ze zprávy mimo jiné vyplývá, že obžalovaný jako mistr ve výrobě nepoužíval docházkové hodiny, ale směnu přebíral od předchozí a předával následující. Zejména při noční směně nelze vyloučit, že by se pracovník krátce vzdálil z pracoviště, aniž by o tom někdo věděl.
76. K tomu je třeba říct, že poškozená nikdy nevypovídala v tom smyslu, že by obžalovaný odešel do práce a následně se vrátil. Naopak tvrdila, že ten den v práci nebyl. Podle její výpovědi spolu trávili veškerý čas od jejího příjezdu ze SRN. Poškozená přitom tvrdila, že k opakovanému znásilnění došlo v pozdních večerních až nočních hodinách (ke druhému někdy kolem půlnoci). To by ovšem znamenalo, že by obžalovaný vůbec do zaměstnání nedorazil, nepřevzal by směnu od svého předchůdce. O tom by jistě musel mít jeho zaměstnavatel nějaký záznam. Soud tedy logicky nepochyboval s verzí, že obžalovaný se ze zaměstnání vrátil uprostřed noční směny.
77. Soud tedy musí považovat výpověď poškozené v tomto bodě za nepravdivou.
78. Vážné pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené panují i u skutku, uvedeném pod bodem d) téže obžaloby. Poškozená k němu vypovídala, že v zásadě byla od počátku pobytu

v Bukovanech omezována na osobní svobodě, permanentně hlídána a kontrolována, dokonce jí měl obžalovaný zabavit občanský průkaz, který následně předal svědkyni [REDACTED].

79. Soud měl k dispozici nahrávky telefonických hovorů mezi obžalovaným a poškozenou, přičemž v hlavním líčení provedl jako důkaz hovory z období, které zahrnuje i jejich pobyt v [REDACTED]. Obecně lze konstatovat, že mezi obžalovaným a poškozenou se odehrává zcela normální komunikace, ve které se řeší běžné každodenní věci. Je z nich ale také patrné, že v době, kdy byl obžalovaný v zaměstnání, měla poškozená zcela normální možnost volného pohybu. Konkrétně dne 20. 4. 2020 sděluje obžalovanému, že „jdou domů“. Je tedy patrné, že byla s dětmi někde mimo domov. Z hovoru ze dne 22. 4. 2020 ve 12.55 hodin je zřejmé, že poškozená je s dětmi někde venku, jedno z dětí si chce pohladit psa. Téhož dne v 16:11 hodin je opět patrné, že je poškozená venku. Konečně téhož dne v 17.27 hodin oznamuje obžalovanému, že půjdou na prolézačky. Obžalovaný jí v tom nebrání, pouze má obavu o syna, aby si neublížil. Z hovoru ze dne 24. 4. 2020 je patrné, že poškozená půjde s dětmi k [REDACTED] a poté před barák.
80. Tyto hovory předložil obžalovaný, poškozená navzdory jejich obsahu nadále setrvala na tom, že sama ven nechodila. Když byl obžalovaný v práci, byla vždycky pod dozorem někoho dalšího. Tato její tvrzení jsou ale v příkrém rozporu s obsahem přehraných hovorů.
81. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že bydlela ve společném domě s poškozenou. Vidala se s ní venku, společně grilovali před domem. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že poškozená chodila s dětmi za barák, chodila s nimi na hřiště i bez obžalovaného.
82. Uvedené svědkyně zpochybnily i sdělení poškozené ohledně jejího občanského průkazu. Z jejich výpovědí totiž shodně vyplynulo, že občanský průkaz našly u nich v bytě poté, co je přišla poškozená požádat o odvoz do [REDACTED] na policii. Nalezly jej pod stolem.
83. Kromě právě uvedených důkazů, které přímo zpochybňují výpověď poškozené v některých bodech obžaloby, se musel soud zabývat i opakovanými snahami poškozené „zastavit“ trestní stíhání obžalovaného. Je pravdou, že její jednání v tomto směru vysvětlovali již v původním řízení znalci a uvedli, že to nesvědčí o její nevěrohodnosti, nicméně nyní došlo k posunu důkazní situace ve výše naznačeném směru. Je tedy třeba konstatovat, že poškozená zasílala opakovaně dopisy jak policejnímu orgánu, tak soudu, jejichž obsahem byla tvrzení, že ne vždy vypovídala pravdu. Dokonce podala odvolání ve prospěch obžalovaného proti prvnímu odsuzujícímu rozsudku.
84. Je pravdou, že ohledně dopisu z 27. 12. 2020 (čl. 248) i ohledně odvolání proti rozsudku poškozená uvedla, že tak učinila na pokyn svědkyně [REDACTED]. Ta k tomu však uvedla, že jí pouze poškozená požádala o pomoc s odvozem za p. [REDACTED] (policistkou). Když je ale odkázala do Karlových Varů, tam už jí vézt nechtěla. Řekla jí ale, ať to zkusí sepsat a našla na internetu, jak takovou písemnost formulovat. Nikdy jí k ničemu nenutila, nevyhrožovala jí ani jí nenabádala ke lhaní.
85. Soud si je vědom toho, že svědkyně [REDACTED] je blízká příbuzná obžalovaného (sestřenice) a může mít tendenci obžalovanému pomoci. Na druhé straně soud již výše zmínil dost faktů, které jasně zpochybňují v některých bodech výpověď poškozené, takže vyjádření svědkyně [REDACTED] nelze bez dalšího odmítnout a nutno jej považovat za další důkaz, který vnáší do věci pochybnosti o tom, zda se staly všechny skutky tak, jak je popisují obžaloby.
86. Za takové důkazní situace dospěl soud k závěru, že specifická věrohodnost poškozené je významně snížena, a to bez ohledu na vyjádření znalkyně. Je třeba zdůraznit, že znalecký posudek (v tomto případě o věrohodnosti poškozené) je pouze jedním z důkazů, který ale nemůže působit izolovaně a je třeba jej hodnotit v souvislosti s důkazy dalšími. zde je patrné, že znalkyně

████████ zcela ignorovala probíhající dokazování před soudem a velmi nepřesvědčivě setrvala na svých původních znaleckých závěrech. Konečné hodnocení důkazů, včetně toho, zda uvěří té které výpovědi, musí nakonec stejně provést soud. A soud tedy tuto značně komplikovanou důkazní situaci nakonec vyřešil tím způsobem, že z výpovědi poškozené vycházel pouze u skutků, kde byla podpořena ještě důkazy jinými. Tam, kde by se rozhodnutí o vině opíralo pouze a jediné o výpověď poškozené, dospěl soud k závěru, že její specifická věrohodnost je natolik oslabena, že z ní nelze vycházet.

87. Pokud jde tedy o jednání, kterým byl obžalovaný uznán vinným, lze říct následující.
88. Pod bodem 1. je vina obžalovaného prokázána především výpovědí poškozené. Ta je pak podpořena výpovědí svědkyně ██████████. Ta vypověděla, že poškozenou zná z obchodu, ve kterém prodává. Poškozená si jí stěžovala, že jí obžalovaný mlátí, ukazovala jí modřinu pod okem. Říkala jí to opakovaně. ██████████ zná také z obchodu. Poškozená se svědkyni snažila přimět, aby šla svědčit proti ██████████ a byla na její straně.
89. Výpověď této svědkyně se jeví jako velmi objektivní. Svědkyně na jedné straně svědčí o tom, že se jí poškozená svěřovala se svou situací, na druhé straně neváhá přiznat, že jí chtěla poškozená získat na svou stranu. O obžalovaném mluví jako o někom, kdo se choval slušně.
90. Poškozené lze tedy uvěřit část skutkového děje, kde obecně popisuje chování obžalovaného k ní, které zahrnovalo nadávky, urážky a fyzické napadání.
91. Konkrétní událost ze dne 8. 1. 2019 byla kromě výpovědi obžalovaného prokázána dalším důkazem, kterým je lékařská zpráva ze dne 9. 1. 2019 praktického lékaře ██████████. Z té vyplývá, že poškozená podle svého sdělení byla napadena obžalovaným opakovanými údery násadou od vysavače. Objektivně byl zjištěn červený otlak na zádech o velikosti 16 cm.
92. Poškozená tedy bezprostředně po napadení navštívila lékaře a tam sdělila původ jejího úrazu. Nelze jí tedy podezírat z toho, že si napadení vymyslela či jej zveličila.
93. V této souvislosti je třeba připomenout obhajobu obžalovaného, že toto zranění způsobit poškozené jejich syn ██████████. Lze si jen těžko představit, že by dítě ve věku dvou a půl let vyvinulo takovou sílu, aby způsobilo poškozené viditelný otlak na zádech (zranění je dokumentováno v protokolu o prohlídce těla poškozené). Navíc poranění nebylo nikterak závažné a je zjevné, že poškozená vyhledala lékařské ošetření především proto, aby oznámila lékaři, že jí napadl obžalovaný.
94. Vina obžalovaného pod bodem 2. rozsudku byla v obecné rovině opět prokázána výpovědí poškozené. I zde lze poškozené uvěřit, že ve vymezeném časovém období a na uvedených místech jí opakovaně slovně i fyzicky napadal, vyhrožoval jí zabitím. Její výpověď potvrdila i svědkyně ██████████, která uvedla, že si jí poškozená stěžovala, že jí obžalovaný opakovaně ublížil. Viděla na ní i modřinu v obličeji. Svědkyně také popsal situaci, kdy na její telefon volal neznámý muž a poté, co přijala hovor, začal sprostě nadávat a pronášet výhrůžky. V kontextu událostí svědkyně dovodila, že to byl právě obžalovaný, který se domníval, že volá na telefonní číslo poškozené.
95. Pokud jde o konkrétní jednání ze dne 11. 2. 2020, byla vina obžalovaného kromě výpovědi poškozené spolehlivě prokázána výpovědí svědka ██████████, který vypověděl, že už si nepamatuje datum, ale myslí, že to bylo někdy začátkem tohoto roku, když u nich někdo zaklepal, byl to ██████████ a jeho otec, dle všeho k nim šli na návštěvu. Bavili se a popíjeli kafe v kuchyni.

Bylo asi týden před tím dnem, tak OSPOD, nějaká paní přivezla [REDAKCE], její příjmení nezná, s dětmi, ví, že [REDAKCE] byla přítelkyně [REDAKCE], neví, zda s ním byla vdaná, ale ví, že spolu mají dvě děti. V té době, když přišel [REDAKCE] a jeho otec, tak již [REDAKCE] byla s dětmi v obývacím pokoji. Seděli v kuchyni a pak po nějaké době se [REDAKCE] zvedl a šel za [REDAKCE] do pokoje. Jestli si dobře vzpomíná, tak se tam normálně bavili. U toho rozhovoru přímo nebyl, byl v kuchyni. Pak akorát uslyšel z pokoje křik a bylo slyšet, že ji mlátí, byly to rány jak pěstma, tak facky, to podle zvuku poznal. Jeho syn [REDAKCE] se tam šel podívat, to bylo asi do minuty, pak tam šel i on a snažili se toho [REDAKCE] z [REDAKCE] sundat. V té době byla [REDAKCE] na posteli, tam byla v takové zkroucené poloze na pravém boku a bránila se [REDAKCE], který byl nad ní a mlátil ji. Kluk ho zezadu vzal do kravaty a snažil se ho dostat pryč. On klukovi, tedy synovi pomáhal dostat [REDAKCE] pryč. Což se jim nakonec povedlo. Pak někdo zavolał policii a záchranku, ale on to nebyl. Děti [REDAKCE] byly ve stejném pokoji jako [REDAKCE], tedy v obýváku. Ty brečely. Potom si už skoro nic nepamatuje, udělalo se mu špatně z té věci a prakticky si už z toho nic nepamatuje. Doktor z té záchranky mu napíchal nějakou injekci na uklidnění a on si fakt už nic nepamatuje. Ani si nepamatuje přítomnost těch policistů. Z toho dne je to vše, co si pamatuje. K dotazu, proč byla [REDAKCE] v té době u nich, uvedl, že podle něj chtěla na pár dní zůstat u nich, protože chtěla od OSPODU v Chebu získat ubytování, kde, to ale neví. Osobně nebyl přítomen jinému konfliktu mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], jen v ten den, jak uvedl. K dotazu, na jaká místa [REDAKCE] bil, uvedl, že když vešel do toho obýváku, tak viděl, že ji řezal jako koně, dá se říct, že na celé tělo, bil ji na obličej a hlavu. Byl z toho v šoku, není zvyklý, nenapadlo ho, že by chlap mohl mlátit ženskou. Nedokáže ani říct, kolik ran v době, kdy tam vběhl, [REDAKCE] od něj dostala, prostě to bylo hodně rychlé a oni mu se synem se snažili hned v jeho útoku zabránit. [REDAKCE] z toho jeho bití měla modřiny na obličej, na tvářích, kolem lícnicích kostí. Osobně viděl modřinu na levé lícni kosti. Byl z toho v šoku.

96. Domnívá se, že jak tam vešel do toho obýváku, tak v ruce [REDAKCE] viděl takový ten vysouvací nůž, jak se s ním otvírají bedny nebo řezou koberce. Viděl ho jen mžik, pak už, tedy potom, co ho syn odtáhl, ho už u něho neviděl, proto si není úplně jistý. Byl to fakt šílený zmatek, [REDAKCE] řvala, děti řvaly, bylo to hrozné.
97. V neposlední řadě je třeba připomenout, že obžalovaný připustil toto napadení poškozené, byť ne v takové intenzitě.
98. K osobě obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie a klinické psychologie. Z jeho závěrů vyplývá, že posuzovaný netrpí a ani v době, kdy se měl dopouštět trestné činnosti, netrpěl žádnou duševní poruchou v pravém slova smyslu, která by narušovala jeho kontakt s realitou a měla negativní dopad na jeho rozpoznávací nebo ovládací schopnosti. Porucha osobnosti není nemoc a není z forenzního hlediska významná. Jednoznačně lze prohlásit, že vyšetřovaná trestná činnost nebyla důsledkem duševní poruchy. Pokud se posuzovaný předmětného jednání dopustil, což znalkyni nepřísluší hodnotit, nevycházelo jeho jednání z žádné psychopatologie. Bude-li mu prokázána vina, je z pohledu psychiatra ze své jednání v plném rozsahu zodpovědný. Posuzovaný je osobou se sníženým prahem pro uvolnění agrese, agresivitu považuje za zcela legitimní způsob dosažení svých cílů. Agresivní jednání je úplně v souladu s jeho disocíálně strukturovanou osobností. Posuzovaný trpí polymorfní závislostí na návykových látkách, v minulosti dokonce podstoupil protitoxikomanickou léčbu. Nicméně souvislost mezi trestnou činností a návykovými látkami se prokázat nepodařilo – jedná se o trestnou činnost páchanou v delším časovém intervalu, žádné zjišťování hladiny návykových látek po jednotlivých incidentech prováděno nebylo a zpětně nelze žádným způsobem zjistit, zda v době, kdy se měl trestné činnosti dopouštět, pod vlivem návykových látek byl nebo ne. Posuzovaný navíc trestnou činnost popírá. U posuzovaného nebylo zjištěno nic, co by snižovalo jeho rozpoznávací nebo ovládací schopnosti ve vztahu k vyšetřovaným událostem. Pokud se trestné činnosti dopustil tak, jak je popsáno ve spisu, je nutno na jeho rozpoznávací i ovládací

schopnosti pohlížet jako na plně zachovalé. Posuzovaný netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, povahu ani charakter změnit nelze. Léčbou závislosti už v minulosti prošel, není tedy důvod mu ukládat ani léčbu protitoxikomanickou. Vzhledem k disociální poruše osobnosti ale pro společnost vždy bude představovat určité riziko, které ovšem nelze snížit žádnou léčbou. Psychiatrie má za úkol léčit duševně nemocné, nikoli převychovávat delikventy a na posuzovaném není co léčit. Žádná ochranná opatření proto nejsou navrhována. Obviněný je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání, smysl a účel mu uloženého trestu. Vzhledem k disociálním rysům v povaze je ale jeho schopnost poučit se z trestu podstatně snížena. Ambulantní vyšetření je plně postačující k podání znaleckého posudku, není nutné nařizovat pozorování v ústavu.

99. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychologie, je zřejmé, že aktuální intelektové výkony spadají do pásma průměru. Posuzovaný je osobnost patologicky strukturovanou s převahou disociálních rysů. Posuzovaný je zcela lhostejný ke společenským pravidlům a závazkům, ve svém jednání se řídí pouze svými aktuálními potřebami a osobním prospěchem. Projevuje minimální zájem o prožívání ostatních, je emocionálně chladný, neempatický. Posuzovaný dosud nevyvodil žádné poučení z trestu, své jednání opakuje, trestná činnost je různorodá, zcela absentují výčitky svědomí nebo touha přizpůsobit svůj život obecně uznávaným pravidlům. Posuzovaný má zvýšenou touhu po sebeprosazení, soužití s ním je náročné, ve vztahu je dominantní, ale i při plnění všech jeho požadavků se partner nemusí vyhnout jeho afektivním raptům. Posuzovaný má extrémní tendenci vinit ze svých problémů ostatní, zkresluje své motivy a chování, je obratný manipulátor, své patologické projevy popisuje jako své osobnostní přednosti. Posuzovaný byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání, byl schopen uvědomit si důsledky předmětné jednání na osobě poškozené, pokud se tohoto jednání dopustil. Posuzovaný aktuálně pocity viny neprožívá. Absence výčitek svědomí a prožitku viny je v souladu s jeho osobnostní patologií. Za předpokladu, že se posuzovaný dopustil takového jednání, která popisuje ve svých výpovědích poškozená, lze z psychologického hlediska chování popsat jako partnerské násilí, kdy si posuzovaný chtěl zajistit dominantní postoj ve vztahu, vynutit si poslušnost a oddanost partnerky a dále zajistit si okamžité uspokojení svých potřeb. Posuzovaný má velmi nízkou frustrační toleranci, v konfliktech se nechal lehce vyprovokovat. Posuzovaný uvádí, že vztah s poškozenou je jeho nejvýznamnějším partnerským vztahem v životě. Do poškozené se nezamíloval ihned, ale uvádí, že po určité době zamilovaný byl a poškozenou miloval. Uvedl, že byl zklamán jejím fungováním po narození dětí, kdy poškozenou popisuje jako neschopnou, línou. Konflikty ve vztahu připouští, nicméně popírá, že on sám by konflikty vyvolával, násilí z jeho strany popírá zcela. Sebe hodnotí ve vztahu jako starostlivého a toho, kdo zajišťoval chod domácnosti, Aktuálně popisuje vztah k poškozené jako zcela neutrální, nemá o poškozenou žádný zájem (ani ve vztahu ke svým dětem). Prognózu dalšího vývoje z hlediska možného páchaní trestné činnosti hodnotí znalkyně jako nepříznivou. Jako zásadní se jeví velmi výrazná osobnostní patologie posuzovaného, který trpí disociální poruchou osobnosti. Předpoklad reálné změny osobnosti posuzovaného je vysoce nepravděpodobný. Prognóza resocializace je nepříznivá zejména vzhledem k osobnostní patologii posuzovaného, neuropsychiatrické rodinné zátěži, opakování trestné činnosti a délce již absolvovaného VTOS.
100. Obžalovaný tedy naplnil svým jednáním pod bodem 1 rozsudku všechny zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle 199 odst. 1, odst. 2, písmeno d) trestního zákoníku, když týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Obžalovaný se dopouštěl po dobu cca jednoho roku vůči poškozené jednání, které zahrnovalo rozmanité formy týrání, a to jak fyzického, tak ale zejména psychického. Opakovaně jí nadával hrubými výrazy, urážel jí, vyhrožoval různými újmami, bil jí do různých částí těla. Přitom se jednalo o jeho družku, tedy osobu blízkou, která s ním zároveň sdílela jednu domácnost, žila s ním ve společném bytě. Týrání je zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící

s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Je třeba zdůraznit, že pojmem týrání se nemyslí jen fyzické ataky, ale i týrání psychické. Je nepochybné, že takového jednání se dopouštěl v řádu měsíců, tedy po delší dobu.

101. Totéž platí i o právní kvalifikaci jednání pod bodem 2. rozsudku. Pod tímto bodem obžalovaný zároveň naplnil všechny zákonné znaky zločin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, když jiného násilím nutil, aby něco strpěl. Obžalovaný fyzicky napadl poškozenou poté, co mu sdělila, že od něj i s dětmi znovu odejde. Svým jednáním jí chtěl přimět, aby tak neučinila a zůstala s ním.
102. V případě zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle 199 odst. 1, odst. 2, písmeno d) trestního zákoníku se jedná o trestný čin trvající, pro který je typické jeho souvislé páčání nerozpadající se do dílčích útoků. Trvající trestný čin je takový čin, kterým pachatel vyvolá protiprávní vztah, jež následně udržuje. Trestné činy trvající se posuzují jako jediné jednání, ať protiprávní stav trvá sebedéle. Z těchto důvodů byly dílčí ataky, popsané v obou obžalobách, u kterých nebyla vina obžalovaného prokázána, toliko pominuty z výroku o vině a nebylo o nich rozhodnuto zprošťujícím výrokem podle § 226 písm. a) trestního řádu.
103. Na druhou stranu, oba skutky, kterými byl uznán obžalovaný vinným, nutno posoudit samostatně ve smyslu § 12 odst. 11 trestního řádu, neboť je odděluje nové zahájení trestního stíhání (sdělení obvinění).
104. Soud dále nedospěl k závěru, že by v souvislosti s tímto trestným činem utrpěla poškozená těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 175 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě posttraumatické stresové poruchy. Posttraumatická stresová porucha byla znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie diagnostikována. Zde je však třeba zdůraznit, že těžkou újmou na zdraví se podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, spočívající v postižení či újmě vymezené pod písmeny a) až i) § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Pro pojem těžká újma na zdraví platí v podstatě tatáž kritéria jako pro výklad pojmu „ublížení na zdraví“, přičemž rozdíl mezi těmito pojmy spočívá především v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání, což zákon v § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku vyjadřuje slovy „delší dobu trvající porucha zdraví“. Za těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění. Za delší dobu trvající poruchu zdraví soudy považují vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které omezovaly způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. Vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění především znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného, musí být spojena s takovými potížemi, které sice trvají delší dobu, avšak i svou povahou překážejí poškozenému v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat tak, jak bylo jeho zvyklostí a jak bylo nutné pro zajištění jeho životních poměrů. Pokud jde o vznik posttraumatické stresové poruchy, ta může u poškozeného v různé intenzitě přetrvávat po relativně dlouhou dobu, avšak o těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku se může jednat jen v případě, že tato psychická porucha se po delší dobu (tj. obecně alespoň kolem šesti týdnů) projevuje jako vážná porucha zdraví. Tento zákonný znak plyne z návěty § 122 odst. 2 trestního zákoníku, podle níž musí jít o vážnou poruchu zdraví srovnatelnou s jinými vážnými poruchami zdraví obsaženými v ostatních alternativách tohoto zákonného ustanovení, jako je např. ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, mučivé útrapy, poškození důležitého orgánu.
105. V daném případě byly sice objektivně prokázány symptomy choroby, nicméně z výpovědi poškozené nevyplývá, že by jí výrazněji omezovaly v obvyklém způsobu života. Poškozená byla

v době činu na mateřské dovolené, sama uváděla, že se o děti dokázala bez omezení postarat. Nebyly zjištěny žádné další aktivity, které by nemohla bez omezení vykonávat. Podstatné je i to, že poškozená se neustále vracela do blízkosti obžalovaného i přes útrapy, které jí působil.

106. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Soud neshledal žádné skutečnosti, které by obžalovanému polehčovaly. Naopak mu přitěžují předchozí odsouzení. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně odsouzen pro různorodou trestnou činnost, a to i násilného charakteru. Byl i opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody. Je třeba zmínit především poslední odsouzení Okresním soudem Bratislava III ze dne 22. 3. 2010, sp.zn. [REDAKCE], kterým byl odsouzen v podstatě pro totožnou trestnou činnost jako nyní k trestu odnětí svobody v trvání čtyř let. Tento rozsudek byl pak rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2012, sp.zn. [REDAKCE] uznán na území České republiky. Dále obžalovanému přitěžuje, že se dopustil více trestných činů. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že je svobodný a má dvě nezletilé děti. S ohledem na výše uvedené hodnotí soud možnost nápravy obžalovaného jako ztíženou. Tak jí ostatně hodnotí i znalkyně z oboru psychologie. Proto mu uložil trest odnětí svobody při polovině zákonné trestní sazby. Trest byl uložen jako úhrnný za více trestných činů. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny konkrétní podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
107. Obžalovaný během řízení před soudem učinil řadu důkazních návrhů, které však soud z velké části pro nadbytečnost zamítl. První skupina takových důkazů měla prokazovat proklamovanou neschopnost poškozené starat se o domácnost a o děti. Jedná se konkrétně o rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech, sp.zn. [REDAKCE], výpověď svědkyně [REDAKCE], propouštěcí zprávu z Nemocnice ze dne 20. 8. 2016, propouštěcí zprávu z nemocnice [REDAKCE] ze dne 8. 11. 2019, výpověď svědkyně [REDAKCE], výpověď svědkyně [REDAKCE]. Tyto skutečnosti však nejsou pro rozhodnutí ve věci relevantní. Soud musí jednoznačně zdůraznit, že i kdyby poškozená skutečně nepečovala řádně o domácnost a děti, i kdyby nežila řádným životem, obžalovaný nebyl oprávněn ji za to trestat způsobem, uvedeným ve výroku rozsudku. Pokud by i hrozila újma na zdraví nezletilých dětí, je zde legální a spolehlivý systém státních orgánů a dalších institucí, na které se měla možnost obrátit. Na druhé straně takový stav pravděpodobně reálně nehrozil, neboť obžalovaný měl i v této době s poškozenou další dítě, které si dokonce výslovně přál ponechat.
108. Dalšími důkazy se snažil obžalovaný prokázat, že se s ním poškozená i v době, kdy měla být obětí trestné činnosti, normálně stýkala a žila s ním v partnerském vztahu. Konkrétně se jedná o zprávu Městského úřadu v [REDAKCE] (plánovaný sňatek), zprávu Autokempu Las Vegas (dovolená), rodinnými fotografiemi, výsledkem svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. stejně jako čtení úředních záznamů o podání vysvětlení osob [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Tyto důkazy soud ovšem považuje za nadbytečné proto, že mají prokazovat skutečnosti, které již prokázány byly. Poškozená sama tyto skutečnosti nepopírá, doznává plánovanou svatbu, dovolenou, časté kontakty s obžalovaným včetně sexuálních.
109. Konečně se obžalovaný snažil prokázat, že poškozená neměla nikdy na těla známky napadení. K tomu měly posloužit výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud však i tyto důkazy považuje za nadbytečné. Jednání obžalovaného nemusela nutně vždy znamenat viditelné následky na těle poškozené. I kdyby takové stopy existovaly, nemusely být viditelné zrovna v době, kdy se poškozená stýkala s jinými osobami. Pokud takové osoby nebyly s poškozenou v denním kontaktu, pak by jejich výpovědi nepřinesly do hodnocení důkazů nic podstatného.
110. Soud zamítl i další důkazní návrhy. Případný záznam videohovorů z věznice mezi obžalovaným a

poškozenou, resp. sv. [REDAKCE] nemá žádný důkazní význam za situace, kdy poškozená takový kontakt nepopírá. Navíc při výše uvedeném hodnocení výpovědi poškozené by takový důkaz nic podstatného nepřinesl. Žádný důkazní význam nemá ani zpráva organizace [REDAKCE], která měla přechodně poskytovat poškozené pomoc.

111. Soud pak zamítl i návrh na rekonstrukci činu, která se měla týkat skutku pod bodem e) obžaloby 5 T 6/2021, kterým ovšem obžalovaný nebyl uznán vinným.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 21. března 2023

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová